

Πασι
 μυστικας
 το
 Πνευματος
 σαχυρας
 το
 θεοφοβε
 πατερας

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΟΝ ΣΑΛΤΙΣΜΑ

χαιρε,
 αντροβυτα
 των ετων
 Μαρτυρων.

СЕНΤΕΜΒΡΟΣ
 ΟΚΤΩΒΡΟΣ
 2005
 αρ. φύλ. 57

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
 ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ
ΤΙΑΦΕΡΙΚΟΝ
ΣΑΡΤΕΣΜΑ**

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος 32 • ΤΘ 8122 • 100 10 Ἀθήναι
Τηλ. 210 3814087 - Fax: 210 3812133

ΕΤΟΣ Θ' • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 57
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005

Ἐκδίδεται προνοία
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ

Ἐποπτεύουσα
Συνοδική Ἐπιτροπή:

† ὁ Μεσογαίας & Νήσων
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† ὁ Πειραιῶς ΝΗΦΩΝ

Διευθυντής:

† ὁ Θεσσαλονίκης ΕΥΘΥΜΙΟΣ
Τηλ. 2310 622515

Φωτοστοιχειοθεσία
Ἐκτύπωση:
Νικόλαος & Εὐθύμιος Κ. Σανιδᾶς

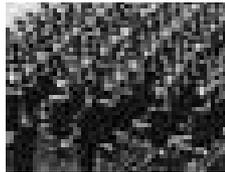
Τιμὴ τεύχους 1€
Ἐτήσια συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ 10 €
Ἐτήσια συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ 15 €

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΙΩΚΤΑΙ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

315

**ΠΕΡΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ**

321

**Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΟ 80 ΕΤΩΝ**

323

**ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
13οΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΟΥ Π.Σ.Ε.
(9-16 ΜΑΪΟΥ 2005)**

326

**ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΕΝ ΡΩΜΗ
ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ**

333

«ΜΥΝΗΜΑΤΑ ΑΓΩΘΕΝ»

337

**ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ ΡΗΜΑΤΙ
ΚΑΙ ΠΟΛΛΗ ΣΥΝΕΣΕΙ**

339

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ
ΕΙΣΗΣΕΙΣ**

342

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΙΩΚΤΑΙ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

«Ἐκκλησία ἡ διώκουσα, δὲν τυγχάνει θεοσεβείας.»

γράφει ὁ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ

Απὸ τὴν πρώτην εἰσβολὴν τῆς ἐπαράτου παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πατροπαραδότου ἡμερολογίου-έορτολογίου κατὰ τὸ 1924 ἕως καὶ πρόσφατα, οἱ παραμείναντες πιστοὶ εἰς τὰς Ἱερὰς παραδόσεις καὶ μὴ ἀκολουθήσαντες τὸ Παπικόν (νέον) ἡμερολόγιον Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ υπέστησαν πολλοὺς καὶ ποικίλους πειρασμοὺς καὶ διωγμοὺς ὑπὸ τῶν καινοτόμων, καθὼς εἶναι πασίγνωστον: κλείσιμον Ἱερῶν Ναῶν, μὴ ἀναγνώρισιν καὶ καταχώρησιν Ἱερῶν Μυστηρίων, ἀποσηματισμοὺς Ἱερέων, ξυλοδαρμοὺς Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, βιαίαν διάλυσιν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, καὶ λοιπὰ σχετικὰ.

Ἀλλὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη φαίνεται πλέον νὰ ἔχουν παρέλθει ἀνεπιστρεπτι -χάριτι Θεοῦ- αἱ αἵματηραὶ καὶ διωκτικαὶ αὐταὶ ἐποχαὶ τῶν Χρυσοστόμου (Παπαδοπούλου) καὶ Σπυριδῶνος (Βλάχου) -καινοτόμων Ἀρχιεπισκόπων καὶ μεγαλυτέρων διωκτῶν ἡμῶν κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα- καθότι καὶ οἱ διώκται μας Οἰκουμενισταί-Νεοημερολογίται κατενόησαν ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτύχουν μὲ τοὺς ἐναντίον ἡμῶν διωγμοὺς, ἀλλὰ καὶ ἡ Πολιτεία ἔχει πλέον θεσπίσει καὶ παρέχει δαψιλῆ καὶ πλήρη θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀναγνώρισιν εἰς ὅλους ἀνεξαρτήτως τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους, μὴ ἐπιθυμοῦσα -ἀλλὰ καὶ ἀρμοδιότητα μὴ ἔχουσα- ὅπως ἀναμιχθῆ περαιτέρω εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως διαφορὰς καὶ διαφωνίας.

Καὶ ὁμως! Ἐν μέσῳ τῆς τοιαύτης -εὐδοκία Θεοῦ φιλανθρώπου- ἔξωθεν γαλήνης καὶ εὐνομουμένης ἡσυχίας ὅπου ἀπολαμβάνομεν δικαίως, ἔρχεται ἔξαφνα καὶ πίπτει ἐναντίον ἡμῶν, ὡς κεραυνὸς ἐν αἰθρίᾳ, νέος διωγμός!

Νεαὶ ἀπειλαὶ! Νεαὶ δοκιμασίαι!

ὑπὸ ποίων;

ὑπὸ τῆς Πολιτείας; ὑπὸ τῶν Οἰκουμενιστῶν; ὑπὸ τῆς αἰρετοβριθοῦς Εὐρώπης; ὑπὸ Μασσῶνων; ὑπὸ τινῶν αἰρετικῶν ἢ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων;

Ὅχι! ὑπὸ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν!

ὑπὸ ποίων, λοιπόν;

Δυστυχῶς! ὑπὸ -υποτίθεται- ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συναγωνιστῶν ἡμῶν, λεγομένων καὶ αὐτῶν «Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν»! ὑπὸ τέως συνεπισκόπων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Συνόδου! Τοὺς ὁποίους ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος πολλάκις προσεκάλεσεν ἀδελφικῶς καὶ ἐν ἀγάπῃ πρὸς διάλογον καὶ καταλλαγὴν, ἀλλὰ ἀτυχῶς χωρὶς νὰ εὕρη ἀπὸ μέρους τῶν τὴν ἐπιβαλλομένην ἀνταπόκρισιν.

Συγκεκριμένα, ἡ περὶ τὸν κ. Χρυσόστομον Κιούσην Σύνοδος, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν λειτουργεῖ ὑπὸ τὸ νομικὸν ἐπένδυμα τοῦ σωματείου, ἔχει ἐκκινήσει -ὡς γνωστὸν- κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἕναν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀπαραδέκτον ἀγῶνα ἀποκλειστικῆς ἀναγνώρισεως τῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὡς τῆς -δῆθεν- μόνης κανονικῆς Συνόδου Γ.Ο.Χ. ἐν Ἑλλάδι, ζητώντας συγχρόνως φορτικὰ «τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας» ἐναντίον ὅλων τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Γ.Ο.Χ.!

Τὸ τελευταῖον δὲ τόλμημα τῆς ἀναφερθείσης Συνόδου πρὸς παραπλάνησιν τῆς εἰρηνευοῦσης ἐφ' ἡμᾶς Πολιτείας καὶ ἀποκλειστικῆς ἐπικρατήσεώς τῶν, εἶναι ἐπιστολαὶ

1) πρβλ. τὰς κυκλοφορούσας ἐγγεγραμμένας γνωστάς ἐκπομπὰς τηλεοράσεως τοῦ χειμῶνος τοῦ 2003 - πρβλ. περιοδικὸν «Ο.Π.Σ.» φ. 45, σελ. 88-91 - καὶ περιοδικὸν «Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσις» φ. 143, σελ. 49, ἐπιστολὴν «Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Χρυσοστόμου» πρὸς Δήμαρχον Ἀσπροπύργου.

καὶ προτροπαὶ πρὸς τὰ κατὰ τόπους Δημοτικά Ληξιαρχεῖα, ὥστε νὰ μὴ ἀναγνωρίζουν καὶ καταχωροῦν τὰ τελούμενα ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων μας (ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλων Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων, ὡς πληροφοροῦμεθα) Ἱερὰ Μυστήρια, πλὴν μόνον αὐτὰ τῶν ἰδικῶν τῆς Κληρικῶν.

Εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἔφθασεν ἡ μισάδελφος καὶ ἀπαράδεκτος αὕτη προσπάθεια, κατ' ἀτυχῆ ἀντιγραφὴν ἀντιστοιχῶν ἐνεργειῶν τῆς πάλαι ποτὲ διωκούσης ἡμᾶς νεοημερολογιτικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀναγκαίαν ἐνημέρωσιν τῶν Πιστῶν, δημοσιεύομεν κατωτέρω τρία σχετικὰ ἔγγραφα, ἀφορῶντα ἄκαρπον προσπάθειαν μὴ καταχωρίσεως Ἱερᾶς Βαπτίσεως, τελεσθείσης ἐν Ἀμαρουσίῳ Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμετέρου Ἀρχιμανδρίτου πρόσφατα.

Δυστυχῶς, οἱ Σωματειακοὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν καταπίπτουν ἐκ πτώσεως εἰς πτώσιν διαρκῶς, μὴ κατανοοῦντες ὅτι αἱ πράξεις τῶν εἶναι ὄχι μόνον ἀντιχριστιανικαὶ καὶ παράλογοι, ἀλλὰ καὶ παράνομοι καὶ ἀντισυνταγματικά! Καὶ τοῦτο διότι εἶναι ἀδύνατον ἡ Πολιτεία, ἢ οἱ κατὰ τόπους ἄρχοντες ἢ ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία νὰ ἀναιρέσουν καὶ καταργήσουν τὴν ἰσχύουσαν εὐνομίαν καὶ θεμιτὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς παρωχημένας ἐποχὰς διωγμῶν καὶ καταπίεσεων κοινωνικῆς ἀδικίας, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ ἄνομοι καὶ ἰδιοτελεῖς ἐπιθυμίαι τῶν Σωματειακῶν! Δὲν κατανοοῦν πόσον ἀδύνατον εἶναι αὐτό, ἀλλὰ θὰ τὸ κατανοήσουν ἐμπράκτως, ὅταν ἐννόμως -χάριτι Θεοῦ- διαλυθοῦν τὰ παράνομα σχέδιά των, ὅπως διελύθη καὶ τὸ καθεξῆς δημοσιεύομενον.

Καὶ εἶναι πραγματικὰ τύφλωσις νοός, τὸ νὰ προκαλοῦν οἱ ἴδιοι τὴν Πολιτείαν ἐναντίον τῶν πολεμούντων τὸν πολιτικοθρησκευτικὸν Οἰκουμενισμὸν ἀδελφῶν των, εἰς ἐποχὴν ὅπου ἡ Πολιτεία ἀφ' ἑαυτῆς εἰρηνεύει, κατανοοῦσα ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα ἢ ἀρμοδιότητα νὰ ἐμπλεχθῆ εἰς τὰ ἐνδοεκκλησιαστικὰ ἡμῶν ζητήματα, ἀφήνει δὲ πάντας ἡμᾶς -ὡς ὄντως πρέπει καὶ εἶναι νόμιμον- ἐλευθέρους νὰ ἀναπτύσσομεν τὴν θεοφιλῆ δραστηριότητα ἡμῶν. Ἐξ ὅλης ὁμῶς αὐτῆς τῆς Ἱστορίας τὸ μόνον ποῦ ἤδη ἔχει προκύψει, εἶναι ἡ παραχωρήσει Θεοῦ καταρράκωσις τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀξιο-

πρεπείας τῶν ἰδίων τῶν Σωματειακῶν.

Οἱ ὅποιοι πρέπει ἄμεσα νὰ ἐνημερώσουν τὸν Πιστὸν Λαὸν εἰς ποίας τυχὸν ἐνεργείας ἔχουν προβεῖ μετὰ τῶν διαφόρων Οἰκουμενιστῶν-Νεοημερολογιτῶν, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ Νεοημερολογίτης Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος εἰς πιστὸν τέκνον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν (Μαθητὴν Λυκείου) ἐρωτήσαντα αὐτὸν «*τί θὰ γίνῃ μετὰ τοὺς Παλαιοημερολογίτες*», ἀπεκρίθη: «*Ἀπλά, θὰ ἀναγνωρίσουμε ἐπίσημα μίαν ἀπ' ὅλες τίς παρατάξεις, ἢ ὅποια κατόπιν θὰ ἐξουδετερώσῃ ὅλες τίς ἄλλες, ποῦ πλέον θὰ εἶναι σὰν παράνομες*»!!

Προσοχὴ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! Φαίνεται ὅτι ὄντως ὑπάρχει τοιοῦτον ἐπίβουλον σχέδιον (κάπου θὰ εὑρεθοῦν κάποιοι κενόδοξοι πρόθυμοι νὰ τὸ πραγματοποιήσουν...), τὸ ὅποion ἄλλωστε ἀπὸ τὸ θέρος τοῦ 1998 πρῶτοι κατήγγειλαν οἱ πρόμαχοι τῆς Πίστεως Ζηλωταὶ Ἁγιορεῖται Πατέρες, γράφοντες εἰς τὸ γνωστὸν περιοδικὸν «Ἅγιος Ἀγαθάγγελος Ἐσφιγμενίτης» τὰ ἐξῆς συνταρακτικά: «*Ἐν ὄψει “ἐπιλύσεως” τοῦ προβλήματος πρέπει καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ πάτριον ἑορτολόγιον, νὰ προσέξουν εἰς τὰς παγίδας Βαρθολομαίου-Χριστοδούλου!*...

Ἡ... πονηρὰ παγὶς τὴν ὁποίαν τεχνηέντως ἔρριψεν καὶ ὁ Βαρθολομαῖος εἰς τὸ ὑπόμνημά του πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν Μυστηρίων τῶν τελεσθέντων ὑπὸ τῶν Κληρικῶν τοῦ Ὁρθοδόξου ἑορτολογίου, ἢ ἀναγνώρισις ὑπὸ τοῦ κράτους μιᾶς μερίδος τῶν ἀκολουθούντων τὸ πάτριον ἑορτολόγιον.

Μετὰ τὴν φανεράν ἢ καὶ κρυφὴν συνεργασίαν τῆς νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ κράτος μίαν ἢ καὶ δύο Συνόδους, εἰς τὰς ὁποίας θὰ θεσπισθῆ καὶ ἐγκριθῆ ἕνας κανονισμὸς σωματειακὸς ἐκλογῆς Ἐπισκόπων, προσόντων κ.λ.π., δικαίωματος μόνον εἰς αὐτοὺς ἀνεγέρσεως I. Ναῶν, ἀναγνωρίσεως Μυστηρίων, ἀκόμη καὶ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως. Δηλαδὴ ἀντίγραφον τῆς νεοημερολογιτικῆς ἐκκλησίας ἢ ὅποια δὲν διοικεῖται βάσει τοῦ I. Πηδαλίου, ἀλλὰ διὰ ἀνθρωπίνου κατασκευάσματος τοῦ λεγομένου καταστατικοῦ χάρτου.»²

2) βλ. περιοδικὸν «Ἅγιος Ἀγαθάγγελος Ἐσφιγμενίτης» φ.167, σελ. 4.

Όπως γίνεται φανερόν, τὸ θέμα εἶναι σοβαρώτατον, κρύπτει πολλὰς παγίδας καὶ ἀπειλὰς, χρήζει δὲ περισσοτέρας ἐξετάσεως, τὴν ὁποίαν συνοπτικὰ ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐφετινὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, ἀναλυτικὰ θὰ παρουσιάσῃ δὲ εἰς τὸ φιλοπόνως ἐτοιμαζόμενον νέον βιβλίον του.

Ὁ Πιστὸς Λαὸς τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νὰ ἐνημερωθῇ καὶ ἀφυπνισθῇ, πρὸς ἀποδοκιμασίαν καὶ ἀπομόνωσιν τῶν νέων ἐπιβούλων διωκτῶν μας, πρὸς τοὺς ὁποίους πλήρως ἀρμόζουσι τὰ ἐφεξῆς λόγια τῆς ἐφημερίδος «Δικηγορικὸς Ἀγὼν» τοῦ 1952, ἀπευθυνόμενα μὲν πρὸς τὸν τότε κοινὸν διώκτην μας καινοτόμον Ἀρχιεπίσκοπον Σπυρίδωνα Βλάχον, σήμερον ὅμως ἀρμόζοντα δυστυχῶς εἰς τοὺς περὶ τὸν κ. Χρυσόστομον Κιούσην:

« Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σπυρίδων καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐν γένει ἐκίνησαν ἄγριον διωγμὸν, παρασύραντες καὶ τὴν Πολιτείαν, διωγμὸν στιγματίζοντα τὴν Δημοκρατίαν, ἐναντίον Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων, νομιμοφρόνων, ἐμμενόντων ἔστω καὶ ἐκ πλάνης εἰς ἀγνάς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις. Ἐντεῦθεν προκύπτει καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς κατηγορίας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἢ διώκουσα δὲν τυγχάνει Θεοσεβῆς! Τὸ κατηγορητήριον ἀπαγγέλει ὁ ἡρωϊκώτερος τῶν Ἀγίων ἢ

μαῖλλον ὁ ἀγιώτερος τῶν Ἡρώων (Κ. Παπαρρηγόπουλος), ὁ στυλὸς τῆς Ὁρθοδοξίας Μέγας Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος περὶ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χρησιμοποιοηθείσης βίας ὑπὸ τῆς Ἀρειανικῆς αἵρέσεως καταγγέλει: “οὐς μὴ δεδύνηται πείσαι λόγοις, τούτους τῇ βίᾳ καὶ πληγαῖς καὶ δεσμοτηρίοις ἔλκειν ἐπιχειρεῖ, γνωρίζουσα ἑαυτὴν καὶ οὕτως ὡς πᾶν ἄλλο ἐστὶν ἢ Θεοσεβῆς. Θεοσεβείας μὲν γὰρ ἴδιον μὴ ἀναγκάζειν, ἀλλὰ πείθειν”. Ἡ ἐπίσημος λοιπὸν Ἐκκλησία μὴ πείθουσα, ἀλλὰ διὰ τοῦ χωροφύλακος διώκουσα... κατέστη ΜΗ Θεοσεβῆς. Φρικτὸν, ἀλλ’ ἀληθές!...».³

Ἀκολουθοῦν ἐν σχέσει μὲ τὸ προαναφερθὲν θέμα τὰ ἐπίσημα ἐξῆς ἔγγραφα: α) ἡ διὰ δικαστικῶν ἐπιμελητοῦ ἐπιδοθεῖσα αἴτησις τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρὸς τὸν Κον Δῆμαρχον τοῦ Ἀμαρουσίου, β) ἓνα σχετικὸν ἀπαράδεκτον καὶ γελοῖον ἔγγραφον τῶν νέων διωκτῶν ἡμῶν πρὸς τὸν Ληξίαρχον τοῦ αὐτοῦ Δήμου καί, γ) τὴν τελικῶς δοθεῖσαν ἡμῖν παρὰ τοῦ Ληξίαρχου θετικὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ἢ ὁποία διέλυσεν ἐπιτυχῶς τὰς ἀνόμους βουλάς τῶν -ζηλωσάντων δόξαν Νεοσημερολογίτου Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος Βλάχου- νέων διωκτῶν ἡμῶν!

3) βλ. ἐφημερίς «Δικηγορικὸς Ἀγὼν» φ. 167, 1 Φεβρουαρίου 1952.

(Α)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουλίου 2005
(κατὰ πολιτικὸν ἡμερολόγιον)

ΠΡΟΣ

τὸν Κύριον Δῆμαρχον Ἀμαρουσίου,
ὡς νομίμου ἐκπροσώπου τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου, ἀλλὰ καὶ ἀτομικῶς

ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΣΙΣ

τῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Μακαρίου τε-
λούσης Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος (τῶν εὐρύτερον γνωστῶν ὡς «Παλαιοσημερολογιτῶν»), ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος ἀριθ. 32 (4^{ος} ὄροφος), συγκροτουμένης ἐκ τῶν:

- 1) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Μακαρίου, ὁδὸς Κάνιγγος ἀριθ. 32, Ἀθῆναι.
- 2) Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, ὁδὸς Κασσομούλη ἀριθ. 20, Λαμία.
- 3) Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, ὁδὸς Μακεδονομάχων ἀριθ. 11, Θεσσαλονίκη.
- 4) Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Νήσων κ. Χριστοφόρου, Ἱερὰ Μονὴ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Ἀμπελάκια Σαλαμίνος.
- 5) Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Φιλαρέτου, Boulevard de Sébastopol 30, PARIS FRANCE.
- 6) Μητροπολίτου Αὐλῶνος καὶ Βοιωτίας κ. Ἀγγέλου, Ἱερὰ Μονὴ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, Μαυροσουβάλα Ὠρωποῦ.
- 7) Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Νήφωνος, ὁδὸς Λητῆς ἀριθ. 54, Αἰγάλεω.

8) Μητροπολίτου Κρήτης κ. Ἀρέθα, Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου, Κοξαρέ Ρεθύμνου.

9) Ἐπισκόπου Φιλίππων κ. Ἀμβροσίου, ὁδὸς Ξάνθου ἀριθ. 5, Δράμα.

10) Ἐπισκόπου Ταρσοῦ κ. Βησσαρίωνος, 33-35 Holroyd Merrylands West, SYDNEY AUSTRALIA.

Ἀξιότιμε κ. Δήμαρχε,

Ἀναγκαζόμεθα, διακατεχόμενοι δεδικαιολογημένως ἐξ ἐντόνου δυσφορίας, νὰ ἀπευθυνθῶμεν διὰ τῆς παρουσίας πρὸς ὑμᾶς καὶ νὰ σᾶς καλέσωμεν ὅπως ἐπιληφθῆτε προσωπικῶς διὰ τὴν ἄμεσον τακτοποίησιν -του ἄνευ ὁρατοῦ (εἰς ἡμᾶς τουλάχιστον) λόγου- δημιουργηθέντος λίαν σοβαροῦ ζητήματος εἰς βάρος ἡμῶν καὶ εἰς βάρος τῆς δημοκρατικῆς ἐννόμου ἀξιοπρεπείας τῆς Χώρας μας ἀπὸ τὰς ληξιαρχικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου, τῶν ὁποίων προΐσταται ὁ κύριος **Κωνσταντῖνος Γεωργίου**. Ἡ εὐλόγως ἀναμενόμενη ἀπὸ ἡμᾶς ἄμεσος τακτοποίησις τοῦ ὅλως παρανόμως καὶ ἐντελῶς ἀδικαιολογητῶς ἀνακύψαντος ζητήματος θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν νὰ θεωρηθῆ, κατὰ παραχώρησιν, ἀπὸ μέρους μας τὸ ἐν λόγω ζήτημα ὡς ὀριστικῶς λήξαν, ἀφοῦ θὰ ἀποδοθῆ ἡ δημιουργία τούτου εἰς ἐσφαλμένην ἐνημέρωσιν καὶ εἰς κακὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ἀρμοδίους ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας τοῦ ληξιαρχείου σας καί, ὡς ἐκ τούτου, δὲν θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ, ὅπως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ πράξωμεν, εἰς τὸ νὰ προσφύγωμεν, ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς, κατὰ τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου, κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ληξιαρχείου τοῦ Δήμου τούτου, ὡς καὶ καθ' ἀπάντων τῶν φυσικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα, καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ὑφ' οἷονδήποτε ἰδιότητα ἐμπλέκονται καὶ ἐνέχονται ἐν προκειμένῳ, διὰ νὰ ὑποστοῦν τὰς ἀρμοζούσας κατὰ τὸν νόμον βαρυτάτας ἀστικὰς, διοικητικὰς καὶ ἄλλας κυρώσεις. **Ἴδου περὶ τίνος πρόκειται:**

A.- Ὁ ληξιαρχὸς τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου κύριος **Κωνσταντῖνος Γεωργίου** ἠρνήθη νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὰ τηρούμενα ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου τὴν δήλωσιν βαπτίσεως τοῦ τέκνου τῶν Γεωργίου Κρομμύδα καὶ τῆς Σταυρούλας Κρομμύδα (τὸ γένος Φλάουνα), ἡ ὁποία βάπτισις ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τοῦ Νέου Ἱεροσολύμων ἀπὸ Ἱερέα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸν ἐντεταγμένον εἰς τὴν ἡμετέραν Ἱεράν Σύνοδον Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Νήφωνα (φωτοαντίγραφον τῆς μὴ καταχωρισθείσης δηλώσεως βαπτίσεως συγκοινοποιεῖται ὑμῖν μετὰ τὴν παρουσίαν). Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ καταχώρησις τῆς βαπτίσεως ἄλλου τέκνου τοῦ ἰδίου ζεύγους εἶχε προγενεστέρως, ὡς ἐπεβάλλετο, καταχωρισθῆ ἀνεμποδίστως. Ἡ ἡμετέρα Ἱερά Σύνοδος τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν («παλαιοημερολογιτῶν») εἶναι μία ἀπὸ τὰς Συνόδους Γ.Ο.Χ. εἰς τὰς ὁποίας εἶναι κατανεμημένοι σήμερον ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἔχοντες ἀναφαίρετον περὶ τούτου δικαίωμα συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ πρὸς τὰς Διεθνεῖς Συμβάσεις Προστασίας Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατ' ἀπόλυτον ἰσονομίαν, οἱ Γνήσιοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπισημανθῆ ὅτι ἡ ἄρνησις αὕτη τοῦ ληξιαρχοῦ Ἀμαρουσίου συνιστᾷ παρανομίαν βαρυτάτην, μετὰ ὅλα τὰ αὐτοθρόως ἐπαγόμενα τοῦ ἀναμφισβητήτου τούτου γεγονότος.

B.- Ὡς πρόσχημα διὰ τὴν παράνομον αὐτὴν ἄρνησιν προεβλήθη ἀπὸ τὸν ἀναφερθέντα ληξιαρχὸν τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου ἡ ὑπαρξίς ἐνὸς ἐγγράφου ὑπὸ στοιχεῖα Φ 21400/6813 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8^{ης} Μαρτίου 2001, φερομένου ὡς προερχομένου ἀπὸ τὸ Ἰπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἀγνώστου εἰς ἡμᾶς περιεχομένου, ὡς καὶ ἡ ὑπαρξίς ἐνὸς ἐγγράφου φερομένου ὡς προερχομένου ἀπὸ κάποιαν ἄλλην, διάφορον τῆς ἡμετέρας Ἱεράν Σύνοδον Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀγνώστου ἐπίσης εἰς ἡμᾶς περιεχομένου. Τῶν δύο τούτων ἐγγράφων καίτοι ἐζητήθησαν παρ' ἡμῶν, δὲν μᾶς ἐχορηγήθησαν, ὡς ἔδει νὰ συμβῆ, φωτοαντίγραφα. Διὰ τῆς παρουσίας αἰτούμεθα καὶ αὐθις, δαπάναις μας, τὴν χορήγησιν φωτοαντιγράφων τῶν ἐγγράφων τούτων. Βεβαίως εἶναι ἀδιανόητον τὸ κείμενον αὐτῶν τῶν ἐγγράφων νὰ ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν νόμον, καὶ ἔτι μᾶλλον εἶναι ἀδιανόητον νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς ἄλλοθι ἢ ὡς ἐλαφροντικὸν τῶν ἀνομιμάτων τοῦ ἀπὸ οἷονδήποτε παρανομοῦντα.

Γ.- Τὸ θέμα τῆς καταχωρίσεως τῶν μυστηρίων τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν («Παλαιοημερολογιτῶν») τῶν ἀνηκόντων εἰς ὅλας τὰς ἐν Ἑλλάδι ὑφισταμένας ἐπὶ μέρους Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ποὺ τηροῦνται ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ὄχι μόνον οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλ-

ληλοι, αλλά και πάντες οί σκεπτόμενοι και ένεργοῦντες καλοπίστως γνωρίζουν εἰς τὴν έντέλειαν, εἶναι πλέον λελυμένον, όριστικῶς και άμετακλήτως, όπως άρμόζει εἰς μίαν Χῶραν δημοκρατικὴν και εὐνομουμένην, όπως εἶναι σήμεραν ἡ Πατρίς μας, ἡ όποία μάλιστα διακηρύσσει ότι συμπορεύεται με τὰ ισχύοντα εὐρωπαϊκὰ δεδομένα. Πρὸς έπιβεβαίωσιν τῶν γνωστῶν τούτων τοῖς πᾶσιν, ὡς εκ περισσοῦ βεβαίως, και πρὸς όλοκλήρωσιν τῆς οὔτως ἡ άλλως ύφισταμένης κατ' άμάχητον τεκμήριον ένημερώσεώς σας, συνυποβάλλομεν συνημμένως εἰς ύμᾶς αντίγραφον τῆς ύπὸ ἡμερομηνίαν 11^{ης} Φεβρουαρίου 2005 και ύπ' άριθμ. 2 Γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου*, ἡ όποία άπηυθύνθη πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἱεράν Σύνοδον τῶν Γνησίωv Ὁρθόδοξωv Χριστιανῶν και υἰοθετεῖ πλήρως τὰς ἡμετέρας θέσεις, αἱ όποῖαι έξετέθησαν εἰς τὴν ύποβληθεῖσαν σχετικῶς παρ' ἡμῶν αναφορὰν και αίτησίν μας ύπὸ ἡμερομηνίαν 30^{ης} Δεκεμβρίου 2004 πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου κύριον Δημήτριον Λινόν*, αντίγραφον τῆς όποίας ὡσαύτως συγκοινοποιεῖται εἰς ύμᾶς. Εἶναι αὐτονόητον ότι, τὰ εκ τῶν έπισήμων τούτων έγγράφων άδιασείστως προκύπτοντα ισχύουν έτι μᾶλλον διὰ τὴν έν ὄψει περιπτώσιν.

Δ.- Κατόπιν τῶν άνωτέρω αίτούμεθα όπως, με τὴν εὐαισθησίαν ποῦ άσφαλῶς θα σᾶς διακρίνη, έπιληφθῆτε προσωπικῶς διὰ τὴν άμεσον τακτοποίησιν τοῦ άνευ λόγου δημιουργηθέντος ζητήματος και νὰ μεριμνήσετε όπως, έντὸς τοῦ εὐλόγου χρόνου τῶν τριῶν έργασίμων ἡμερῶν άπὸ τῆς έπιδόσεως εἰς ύμᾶς τῆς παρούσης, καταχωρισθῆ εἰς τὰ οἰκεῖα ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου ἡ περι' ἧς ὁ λόγος παρανόμως και άδικαιολογήτως μὴ καταχωρισθεῖσα ἔως τῆς σήμεραν Βάπτισις, και όπως ένημερώσητε, σχετικῶς έγγράφως περι τῆς τακτοποιήσεως ταύτης τὸν ύπογράφοντα τὴν παρούσαν πληρεξούσιον και αντίκλητόν μας δικηγόρον κύριον Θεόδωρον Σαρ. Θεοδωρόπουλον (Πλατεῖα Ὁμονοίας 12, Τ.Κ. 104 31 Ἀθῆναι, τηλέφωνα 210-3214385 και 210-3216168 -FAX 210-3214385).

Ἀρμόδιος δικαστικὸς έπιμελητῆς έπιδότω νομίμως τὴν παρούσαν ὄπου άπευθύνεται, πρὸς γνωσιν και διὰ τὰς νομίμους συνεπείας, αντίγραφων δ' όλόκληρον τὸ περιεχόμενον ταύτης εἰς τὴν οἰκεῖαν εκθεσιν έπιδόσεως. Γίνεται μνεῖα ότι, εἰς τὸ έπιδιδόμενον έπεκολλήθη ένσημον ΤΠΔΑ έξ Εὐρὼ 1,15.

Ἐν άναμονῇ τῶν ενεργειῶν σας και εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν προσοχήν σας,
διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Θεόδωρος Σαρ. Θεοδωρόπουλος.

(B)

Ἀριθμὸς Πρωτ. γ- 442

ΑΘΗΝΑΙ 18/31-1-2005

ΠΡΟΣ: Ληξίαρχον Ἀμαρουσίου
κ. Κωνσταντῖνον Γεωργίου
εἰς Ἀμαρουσίον

ΘΕΜΑ: «Κανονικοὶ Κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος»

Συνημμένως κοινοποιοῦμεν ύμῖν κατάλογον τῶν κανονικῶν κληρικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τῶν ύπηρετούντων εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν και τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Πειραιῶς & Σαλαμῖνος και Ἀττικῆς & Βοιωτίας. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας σᾶς παραπέμπομεν εἰς τὴν ιστοσελίδα <http://www.ecclesiagoc.gr> τῆς Ἐκκλησίας μας ὄπου ύπάρχει πλήρης κατάλογος τῶν κανονικῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

* σημ. «Ο.Π.Σ.»: βλ. Περιοδικόν «Ὁρθόδοξον Πατερικὸν Σάλπισμα», φ. 53, Ἰανουάριος / Φεβρουάριος 2005, σελ. 195-208.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀλληλογραφίαν νὰ ἀναγράφεται πλησίον τῆς διευθύνσεως καὶ ὁ ὄροφος, ἤτοι Κάνιγγος 32 (γ' ὄροφος), διότι τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὸ ἴδιον κτίριον τῆς Κάνιγγος 32 ἐγκατεστάθηκε ὁμάς καθηρημένων κληρικῶν, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖ τὸν ἴδιον τίτλον, παρόμοια ἐπιστολόχαρτα καὶ σφραγίδας μὲ τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. προκειμένου νὰ ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὸ κῦρος τῆς Κανονικῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἡμπορεῖτε νὰ ἀποστέλλητε ἀκόμη καὶ μηνύματα διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου εἰς τὸν λογαριασμόν: goc@otenet.gr

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Γ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
Ταχ. Κώδικας: 151-24
Τηλέφωνο: 87.60.000 Fax:87.60.531

Μαρούσι 29/07/2005
Ἀριθ.Πρωτ. 33382

ΠΡΟΣ

Τὸ κ. Θεόδωρο Θεοδωρόπουλο
Δικηγόρο παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ
Ὅμοιᾶς 12. 104 31 Ἀθήνα

Ἀπαντώντας στὴν ἀπὸ 20/7/2005 ἀναφορά-αἴτησή σας, σᾶς στέλνουμε τὴν ἐγκύκλιο μὲ ἀριθ. Φ. 91400/6813/2001 τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν Δημοσίας Διοίκησης καὶ Ἀποκέντρωσης, καὶ τὸν κατάλογο Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ποὺ μᾶς ζητήσατε καὶ σᾶς ἐνημερώνουμε γιὰ τὴν τακτοποίηση τῆς ἐκκρεμότητος ὅσον ἀφορᾷ στὴν καταχώρηση στὰ Ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου μας, τῆς βαπτίσεως τοῦ τέκνου τῶν Γεωργίου καὶ Σταυρούλας Κρομμύδα μετὰ τὴν προσκόμιση τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν.

Ὁ Ληξίαρχος τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου
Κωνσταντῖνος Γεωργίου

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Καλοῦνται οἱ ἀδελφοὶ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Χρυσόστομον Κιούσην Συνόδου νὰ ἀπαντήσουν εὐθέως, ἐντίμως καὶ ἄνευ περιστροφῶν εἰς τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα τοῦ εὐσεβοῦς γνησίου Ὁρθοδόξου πληρώματος:

1. Διὰ ποῖον λόγον ἐπιδιώκουν τὴν νομοθετικὴν των ἀναγνώρισιν ἀπὸ τὴν Πολιτείαν (δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Καίσαρα);
2. Ἐπιδιώκουν νὰ θεωρηθοῦν ὡς παράνομοι ὅλοι οἱ ἄλλοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, πλὴν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν σύνοδόν των; Ἐπιθυμοῦν, δηλαδὴ, ὅλοι οἱ ἄλλοι νὰ διώκωνται ἀπὸ τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς δι' ἀντιποίησιν ἀρχῆς, οἱ κληρικοί των νὰ μὴν ἀνεγείρουν καὶ νὰ μὴ διατηροῦν Ἱεροὺς Ναοὺς, νὰ μὴν καταχωροῦνται τὰ Ἱερά των Μυστήρια εἰς τὰ Ληξιαρχεῖα, νὰ μὴν ἀπαλάσσωνται ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν των ὑποχρέωσιν, κ.ο.κ.;
3. Ἐπιδιώκοντες νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἀνωτέρω, μὲ ποίους παράγοντας ἔχουν διαβουλεύσεις, εἰς ποίας ἐνεργείας ἔχουν προβεῖ καὶ τί συνεφώνησαν πρὸς ἀντάλλαγμα;

ΠΕΡΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φῶλλον μας ἐδημοσιεύσαμεν τὴν αἴτησιν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, περὶ μὴ καταργήσεως τοῦ ἰσχύοντος εὐνοϊκοῦ δι' ἡμᾶς νόμου περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν τῶν ὑποχρεώσεων ὄλων τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν, Μοναχῶν κ.λ.π.

Εἰς τὸ παρὸν δημοσιεύομεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸν πληρεξούσιον νομικὸν ἐκπρόσωπον τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ εὐσεβῆ Δικηγόρον παρὰ τῷ Ἀρειῷ Πάγῳ, ἐντιμολογιώτατον κ. Θεόδωρον Θεοδωρόπουλον.

ΠΡΟΣ: Δικηγορικὸ Γραφεῖο
κ. Θεοδωρόπουλου
Πλατεῖα Ὁμονοίας 12
10431-Ἀθήνα

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΔΝΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
ΤΜ. ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Τηλ.: 210 6598296
Φ.420/55/81141 - Σ. 177
Ἀθήνα, 14 Ἰουλ. 2005

ΘΕΜΑ: Διάφορα Θέματα

ΣΧΕΤ: Ἀρ Πρωτ. 249266/24-6-2005/Δικηγορικὸ Γραφεῖο κ. Θεοδωρόπουλου

Κύριε Θεοδωρόπουλε,

Σὲ ἀπάντησιν τῆς σχετικῆς ἐπιστολῆς σας πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμυνας, ποὺ ἀφορᾷ αἴτημα ποὺ ὑπεβλήθη ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος γιὰ τὴ μὴ κατάργησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴ στράτευση τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν, μοναχῶν καὶ δοκίμων μοναχῶν, σᾶς γνωρίζομε τὰ παρακάτω:

α. Ἡ ὑποχρέωσις στράτευσης τῶν Ἑλλήνων καθιερώθηκε ἄμεσα καὶ ρητὰ μὲ τὴν παράγραφο 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975, ὅπως αὐτὸ ἀναθεωρήθηκε μὲ τὸ Ψήφισμα τῆς 6^{ης} Ἀπριλίου 2001 τῆς Ζ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία, κάθε Ἑλληνας ποὺ μπορεῖ νὰ φέρει ὄπλα εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ συντελεῖ στὴν ἄμυνα τῆς Πατρίδας, σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

β. Ἀπὸ τὴ διάταξιν αὐτὴ προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ στράτευση ἐπιβάλλεται γιὰ ὅλους ὅσους ἔχουν τὴν ἑλληνικὴ ὑπηκοότητα, μὲ μόνον οὐσιαστικὸν κριτήριον τὴν ἰκανότητά τους, ἀπὸ ἄποψη ὑγείας, νὰ ἀνταποκρίνονται στὴν χρῆσιν ὄπλου καὶ γενικὰ στὴ στρατιωτικὴ ζωὴ.

γ. Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμυνας, κατὰ τὴ σύνταξιν τοῦ νέου σχεδίου νόμου περὶ Στρατολογίας, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψιν τὴς ἀνάγκης τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τὴ μειωμένη ἀπόδοσις τῶν κλάσεων, ἀλλὰ καὶ τὴ σημερινὴ διάρκειαν τῆς στράτευσης (12 μῆνες) μὲ ἐνδεχόμενὴ περαιτέρω μείωσις στὸ ἄμεσο μέλλον, προχώρησε σὲ μίαν σειρὰ ἀπὸ ἀλλαγῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ κατάργησις τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴ στράτευση τῶν προαναφερομένων κατηγοριῶν στρατευσίμων, μὲ σκοπὸ νὰ καταστήσει δικαιότερες τὴς ρυθμίσεις τοῦ ἰσχύοντος στρατολογικοῦ νόμου.

δ. Ἔχουμε τὴν ἀποψιν ὅτι ἡ ὑποψήφιοι θρησκευτικοὶ λειτουργοί, μὲ τὴ στράτευσίν τους ἐναρμονίζονται μὲ τὴ βούλησιν τοῦ Συνταγματικοῦ νομοθέτη, ἀποκομίζοντας ὀφέλη ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ σκληραγωγηθοῦν καὶ νὰ δοκιμαστοῦν στὴν ἐνσυνείδητη πειθαρχία ἐναντι τῶν ἀνωτέρων τους, σφυρηλατώντας ἓνα ὀλοκληρωμένον χαρακτῆρα, χρήσιμο γιὰ τὸ λειτούργημα ποὺ θὰ ἀσκήσουν μετὰ τὴν ἀπόλυσή τους ἀπὸ τὴς Ἐνοπλῆς Δυνάμεως.

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφο
Σχης (Σ) Π. Μπούρας
ΕΠΥΕΘΑ/ΔΑΔ/Γ'

Σπυρίδων Κυριακόπουλος
ΓΕΝ. ΔΝΤΗΣ/ΕΠΥΕΘΑ

Εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργείου ὁ νομικὸς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς, μὴ ἔχοντας -μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος- λάβει ἐτέραν ἀνταπάντησιν.

ΠΡΟΣ: τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐπιτελεῖον Ὑπουργοῦ
Διεύθυνση Ἀνθρωπίνου Δυναμικοῦ
Τμήμα Στρατολογικῆς Πολιτικῆς (Πεντάγωνον)
Λεωφ. Μεσογείων 227, 15451 ΝΕΟΝ ΨΥΧΙΚΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Αὐγούστου 2005

Κύριοι,

Ἔλαβον τὸ ἀπευθυνόμενον εἰς ἐμέ (ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντικλήτου δικηγόρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Μακαρίου), ἀπαντητικὸν ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. φ. 420/55/81141 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14^{ης} Ἰουλίου 2005, ὑπογραφόμενον ἀπὸ τὸν Γεν. Δ/ντὴν ΥΠΕΘΑ κ. Σπυριδῶνα Κυριακόπουλον, καὶ συναπτόμενον μὲ τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς στρατεύσεως τῶν κληρικῶν, τῶν μοναχῶν καὶ τῶν δοκίμων μοναχῶν ἀναφορὰν, ὑπὸ στοιχεῖα ἀριθμ. πρωτ. 249266/24.6.2005.

Ὅμοῦ μὲ τὴν διατύπωσιν τῶν εὐχαριστιῶν μου διότι εἴχατε τὴν λεπτότητα νὰ μοῦ ἀπαντήσετε, ἐπισημαίνω ἐν σχέσει μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἀπαντητικὸν τοῦτο ἔγγραφόν σας τὰ ἑξῆς:

Α.- Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ὑποχρέωσις πρὸς στρατεύσιν ἀποτελεῖ κορυφαῖον καθήκον παντὸς πολίτου. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς ἀρμοδίους πρὸς τοῦτο πολιτικούς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας, νὰ πατάσσουν ἀμειλίκτως καὶ κατὰ τρόπον παραδειγματικὸν τοὺς φυγοστράτους, τοὺς ἀνυποτάκτους καὶ ὅλους τοὺς ὁμοίους παραβάτας τῶν ἀντιστοίχων νομίμων ὑποχρεώσεων των, καὶ ὄχι νὰ προβαίνουν εἰς χαριστικάς ρυθμίσεις σκανδαλώδους χαρακτῆρος, τόσον εἰς ἀτομικόν, ὅσον καὶ εἰς συλλογικὸν ἐπίπεδον, ἐνίοτε καὶ μὲ ἀποπείρας χονδροειδῶν συγκαλείψεων, δηλαδὴ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τῶν δεκάδων χιλιάδων ἀναισχύντως στρατολογικῶς παρανομούντων ὄχι μόνον δι' ἐξοργιστικῶν συναφῶν διοικητικῶν πράξεων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ. Πάντα ταῦτα εἶναι γνωστὰ τοῖς πᾶσιν.

Β.- Ὅμως τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὴν ὁποίαν εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἀπαντήσετε εἶναι ἐντελῶς διάφορον. Ἐντοπίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐὰν πρέπει νὰ προβῆτε εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ὁμοφώνως ψηφισθείσης ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἰσχυρᾶς δυνατότητος τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν, μοναχῶν καὶ δοκίμων μοναχῶν ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑφισταμένων καὶ λειτουργουσῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων (τῶν ὁποίων, σημειωθῆτω, ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀσήμαντος) νὰ ἀπαλλάσσονται (ἐὰν τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦτο) τῆς γενικῶς ἰσχυροῦσης (ὑποτίθεται) ὑποχρέωσιν πρὸς στρατεύσιν.

Γ.- Τὰ ἐπιχειρήματα, αὐτονόητα καὶ αὐτόδηλα ἄλλωστε (ἐπιχειρήματα προστασίας τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐπιχειρήματα ἐξυπηρετήσεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἐπιχειρήματα ἀκόμη περιφρουρήσεως τῆς ἐθνικῆς μας ἀσφαλείας) περὶ τοῦ ὅτι ἐνδεχομένη τῇ ὑμετέρᾳ πρωτοβουλίᾳ ἀπόπειρα νομοθετικῆς καταργήσεως τῶν σήμερον ἰσχυόντων ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, θὰ ἀποτελέσῃ ἐγγχείρημα ὃχι ἀπλῶς ἀνωφελές, ἀλλὰ καὶ ἄκρως ἐπιζήμιον, εἶναι γνωστὰ. Παρατίθενται δὲ καὶ εἰς ἐπιστολὴν μου δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», φωτοαντίγραφον τῆς ὁποίας καὶ ἐνσωματοῦται εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ἀναφορὰν. Ἡ ἐπιστολή μου αὕτη εἶχε τεραστίαν ἀπήχησιν, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὰς ἑκατοντάδας τηλεφωνημάτων, ἐπιστολῶν, φάξ κ.λ.π. ποὺ ἔλαβον ἀπὸ διαφόρους πηγὰς προελεύσεως ἐξ ὀλοκλήρου τῆς χώρας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Παρακαλῶ νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τὸν κόπον νὰ μελετήσετε μετὰ προσοχῆς τὰ γραφόμενα καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν μου ταύτην.

Δ.- Δὲν χρειάζεται καὶ νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐὰν παρὰ ταῦτα συντελεσθῆ καὶ δὴ ἄνευ ἀποχρώντος λόγου ἡ ἀπειλουμένη ὀλεθρία νομοθετικὴ μεταρρυθμίσις ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς στρατεύσεως τῶν κληρικῶν καὶ τῶν μοναχῶν, τὸ πολιτικὸ κόστος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπωμισθῆ ἢ παροῦσα κυβέρνησις καὶ κατὰ κύριον λόγον οἱ ἀρμόδιοι καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπεύθυνοι Ὑπουργοί της, θὰ εἶναι τεράστιον. Καὶ μάλιστα εἰς περίοδον, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐξαιρετικῶς δύσκολον ἐν παντὶ καὶ διὰ πάντας. Ἡ δεδικαιολογημένη ἐξέγερσις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ὅλων τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, διαισθάνονται ὅτι θὰ εἶναι ἔντονος καὶ καταλυτικὴ διὰ πάντα εὐθυνόμενον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ ἀντίκτυπος ταύτης θὰ εἶναι ὀδυνηρὸς διὰ τὸ κύρος τῆς χώρας μας, τόσον παρ' ἡμῖν ὅσον καὶ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς, εὐρισκόμενος πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν σας, καὶ μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ μελετηθῆ ἐκ νέου καὶ μετὰ προσοχῆς τὸ ἐν θέματι ζήτημα, καὶ θὰ πρυτανεύσουν μετὰ ταῦτα αἱ ἐπιβαλλόμενα ὀρθὰ ἐκτιμήσεις.

Θεόδωρος Σαρ. Θεοδωρόπουλος
Δικηγόρος παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ

Σημ. «Ο.Π.Σ.»: Εὐρισκομένου τοῦ παρόντος τεύχους εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς προετοιμασίας, ἐγένετο γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου ἐψηφίσθη τελικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων τὸ ἐπίμαχον νομοσχέδιον καταργήσεως τοῦ ἰσχύοντος νόμου περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν τῶν ὑποχρεώσεων πάντων τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ἔχοντας ἐπιτελέσει τὸ καθήκον της, παραδίδει πλέον τοὺς ψηφίσαντας τὸ νέον νομοσχέδιον εἰς τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν Πιστῶν.

Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΟ 80 ΕΤΩΝ

Εφέτος συμπληρώνονται 80 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 εἰς τὸν Ὑμηττόν, θαυματουργικὸν γεγονός ἐκδηλώσεως σημασίας διὰ τὸν Ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα κατὰ τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ-Οἰκουμενισμοῦ. Κατωτέρω δημοσιεύομεν αὐτούσιον τὴν περιγραφὴν τοῦ θαύματος ἀπὸ τὸ πρωτοσέλιδον τῆς φιλορθοδόξου ἐφημερίδος «ΣΚΡΙΠ», τὴν ἐπομένην τοῦ θαύματος, 15/28 Σεπτεμβρίου.

«Ὁ “Σύλλογος τῶν Ὁρθοδόξων”, ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμμένει ἀκλόνητος, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν θεωρῶν ἀντιθρησκευτικὴν καὶ ἀντικανονικὴν, ἐώρτασε σήμερον 14ην Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἡμερολόγιον, τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς 9ης νυκτερινῆς τῆς χθές, πλέον τῶν δισχιλίων μελῶν τοῦ Συλλόγου συνηθροίσθησαν ἐν τῷ ἐξοχικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅπου ἐτελέσθη ἀγρυπνία. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὐτῆ τῶν πιστῶν δὲν διέλαθε τὴν προσοχὴν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ἅτινα ἀπὸ τῆς 11ης νυκτερινῆς παρηκολούθησαν τὴν ἀκολουθίαν χάριν τῆς τάξεως, ὡς εἶπον.

Ἀλλὰ οἰαδῆποτε κί ἂν ἦτο ἡ ἐκεῖ ἀποστολή των, ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἐκεῖ ἄφιξίν των ἐκόντα ἄκοντα ἠναγκάσθησαν νὰ προστεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἐχώρει ἤδη, οὐδὲ ὁ ἐξωτερικὸς περίβολος τοῦ ναοῦ, ἔνεκα λόγων ἀνωτέρων πάσης ἀνθρωπίνης διαταγῆς ἢ ἐξουσίας.

Ἡ ὥρα ἦτο 11η καὶ ἡμίσεια πρὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ, ὅτε ἀκριβῶς ἀνωθεν τοῦ ναοῦ καὶ μεκατεύθυνσιν ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς ἐνεφανίσθη φωτεινὸς λευκὸς Σταυρὸς τοῦ ὁποίου ἡ λάμψις περιοριζομένη μόνον ἐπὶ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαζομένου πλήθους ἐξηφάνιζεν

ἐντελῶς τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων, κατηύγαξε δὲ τὸν ναὸν καὶ τὸν περίβολον ὡς νὰ κατηυθύνετο ἐπ’ αὐτῶν ἠλεκτρικὸς προβολεὺς.

Ἡ ὀριζοντία γραμμὴ τοῦ οὐρανοῦ τούτου Σταυροῦ ἐκλινεν πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὸ κάτω δὲ μέρος τῆς καθέτου γραμμῆς του ἐσχηματίζετο μικρότερος Σταυρὸς διὰ τῆς παρεμβολῆς ἑτέρας μικροτέρας ὀριζοντίας γραμμῆς. Τὸ οὐράνιον τοῦτο σημεῖον ἦτο ὁρατὸν συνεχῶς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ κατόπιν ἤρξατο σβενύμενον ὀλίγον κατ’ ὀλίγον.

Τὸ τι ἐπηκολούθησε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ οὐρανοῦ τούτου σημεῖου ἀδύνατον νὰ περιλάβῃ ἀνθρωπινὴ ἀφήγησις. Πάντες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονυπετεῖς καὶ κλαίοντες ἐκ τῆς συγκινήσεως ἤρχισαν ψάλλοντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κύριον ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ. Τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας παραιτοῦνται τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἀνευρίσκουσι εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των τὴν πίστιν τῶν παιδικῶν των χρόνων. Ὅλος ὁ χῶρος ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μίαν γωνίαν ἄλλου τινὸς κόσμου ὑπεργείου. Ὅλοι κατέχονται ὑπὸ ἀνεκφράστου ἱερᾶς συγκινήσεως, ὅλοι κλαίουσιν. Ἡ ἀγρυπνία συνεχισθεῖσα ἐτελείωσε περὶ τὴν 4ην πρωϊνήν, ὅποτε ὀλόκληρος ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπινος χεῖμαρρος ἤρχισε κατερχόμενος πρὸς τὴν πόλιν καὶ διηγούμενος ἀνὰ πᾶν βῆμα τὸ νυκτερινὸν θαῦμα, ἐκ τῆς συγκινήσεως τοῦ ὁποίου συνεχίνοντο πάντες.

Ἴσως θὰ ὑπάρξωσι ἄπιστοι, οἵτινες θὰ ἀμφισβητήσωσι τὸ γεγονός, ἴσως θὰ εὐρεθῶσι δοκησίσοφοι, οἵτινες θὰ ζητήσωσι νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸ φαινόμενον διὰ τῆς αὐθυποβολῆς ἢ δ’ οἰαδῆποτε

ἄλλης βεβιασμένης αἰτιολογίας, πάντως, ὅμως, καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ τὰ ἐπιχειρήματα ὡς σαθρά, ἀνατρέπονται, ἀνληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ στιγμιαίου φαινομένου διαλάφαντος δίκην διάττοντος, ἀλλὰ περὶ φαινομένου ὁρατοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν, τὸ ὁποῖον ἐβλεπον καὶ ἐθαύμαζον συνεχῶς δισχίλιοι καὶ πλέον ἄνθρωποι.

-Εὐτυχῶς δὲ ὅτι μετὰ τῶν ἰδόντων καὶ θαυμασάντων τὸν οὐράνιον τοῦτον φωτεινὸν Σταυρὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἐπίσημον Κράτος ἔχουσι καθήκον νὰ ἐξετάσωσι, νὰ ἐξακριβώσωσι καὶ ἐπισημοποιήσωσι τὸ γεγονός.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ οὐρανίου τούτου Σταυροῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐορτάζεται κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἢ ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐπίσημον Θεόθεν βεβαίωσιν περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πεποιθήσεων τῶν ἀκολουθούντων τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, παρέχει δὲ καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας σήμερον τὰ τῆς Ἐκκλησίας χεῖρα βοηθείας οὐρανόθεν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀντικανονικῆς ἀποφάσεώς των περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας μονομερῶς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, δι' ἀποσχίσεως ἐκ τοῦ μεγάλου σώματος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»

Παταθέτομεν, ἐπίσης, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ μεγάλου τούτου θαύματος, ὀλίγας μαρτυρίας αὐτόπτων μαρτύρων, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Παντοκράτωρ Κύριος ἀξιῶσιν σύντομα πάντας τοὺς γνησίους Ὁρθοδόξους νὰ ἀπολαύσωσιν ἐνωμένοι καὶ φιλάδελφοι -ὅπως καὶ τότε- καὶ πάλιν ἐνεργὸν τὴν θείαν παρουσίαν καὶ ἐνίσχυσιν, εἰς δόξαν Αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοθεύτου ὁμολογίας μοναδικῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀμήν.

ΟΜΙΛΟΥΝ ΑΥΤΟΠΤΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

1) «13 Σεπτεμβρίου 1925 (παλαιὸν ἐορτολόγιον).

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, εὐρισκόμενην εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ πέραν τοῦ μανδροτοίχου τοῦ Σανατορίου ἢ «Σωτηρία», πρόκειται νὰ τελεστῇ Ἱερὰ Ἀγρυπνία διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τὸ ἑσπέρας πλῆθος πιστῶν, πλέον τῶν δύο χιλιάδων, οἱ ὅποιοι ἠκολούθησαν τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιον, καταφθάνουν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν. Μεταξὺ τοῦ πλήθους εὐρίσκομαι καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς μητρὸς μου, νέος 18 ἐτῶν.

Τὴν 10ην βραδυνὴν ὥραν ἤρχισεν ὁ Ἐσπερινός. Λειτουργὸς ἦτο ὁ π. Ἰωάννης Φλώρος. Ἠκολούθησεν ψαλλομένη ἡ Λιτῆ. Καθ' ὃν χρόνον ἐψάλλετο τὸ τελευταῖον τροπάριον τῆς Λιτῆς: «Φωτολαμπῆς ἀστέρων τύπος, προεδείκνυε Σταυρέ, τρόπαιον νίκης» κ.λ.π., καὶ εἰς τὸ σημεῖον: «Φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλλάμψει σου, Σταυρὲ ζωηφόρε· ἀγίασον ἡμᾶς τῇ ἰσχύϊ σου, πανσέβαστε Σταυρέ· καὶ κράτυνον ἡμᾶς, τῇ ὑψώσει σου, ὑψούμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν», περὶ ὥραν 11:30 νυκτερινήν, ἐσημειώθη θεία εὐδοκία εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ θεοχάρακτος τύπος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, λευκὸς καὶ φαεινός, καταυγάζων τὴν νύκτα, τὸν Ἱερὸν Ναόν, τὸν περίβολον αὐτοῦ καὶ τὴν γύρωθεν περιοχὴν!!!

Πάντες οἱ παριστάμενοι εὐθὺς γονατίζουν, τὸν οὐρανὸν ἐνατενίζοντες, ἔχθαμβοι πρὸ τοῦ ὑπερφυσικοῦ θαύματος, ψάλλουν δὲ δακρύοντες τὸ «Κύριε ἐλέησον» καὶ «Σὺ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου...». Ἡ ψαλμωδία αὕτη προερχομένη ἀπὸ εὐλαβικὰ χεῖλη καὶ ἀπευθυνομένη, εὐγνωμοσύνης ἔνεκεν, πρὸς τὸν Θεόν, ἀντηχοῦσε εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην νύκτα τῆς Πίστεως τὸ θεῖον μεγαλεῖον!

Χαρακτηριστικὰ θυμᾶμαι ἕναν τυφλὸν ποῦ ἦταν δίπλα μου καὶ ἔχοντας τὰ κλειστὰ μάτια του στραμμένα πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐφώναζε μὲ σακρακτικὴν φωνὴν τὸ «Κύριε ἐλέησον».

Ἡ Πολιτεία ἀπέστειλεν Ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὅπως συλλάβουν τὸν Ἱερέαν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐνώπιον τοῦ πρωτοφανοῦς καὶ θείου τούτου Γεγονότος παριστάμενα, καθίστανται παρ' ἐλπίδα αὐτόπται, ἀψευδεῖς μάρτυρες, λησμονοῦν τὴν ἀποστολήν των καὶ γονυκλινεῖς προσεύχονται μετὰ τῶν ἄλλων πιστῶν. Ὑπὸ τοιαύτην πνευματικὴν ἀγαλλίασιν καὶ ἐκδηλον κατάνυξιν, ἐκ τῆς ἐμφανίσεως εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὁ ὅποιος κατηύγαξεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν τὸν οὐρανόν, τὸν Ἱερὸν Ναόν καὶ πάντας τοὺς παρακολουθοῦντας εὐλαβῶς τὴν Ἱεράν Ἀγρυπνίαν, συ-

Φωτογραφία εὐσεβῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἀγρυπνίαν τοῦ Ὑμηττοῦ κατὰ τὸ 1925.

νεχίζεται αὐτὴ ἡ θεία Πανήγυρις καὶ περατοῦται περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν».

(Ἡλίας Α. Ἀγγελόπουλος, ἐτῶν 89, Ἀδριανουπόλεως 78, 16121 Καισαριανή, τηλ. 7660298)

2) «Ἐμενα στὰ Ταμπούρια τοῦ Πειραιᾶ μαζί με τὸν πατέρα μου ποὺ ἦταν τυφλός, ὅταν μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι στὴν ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θὰ γινόταν ἀγρυπνία στὸν Ἅγιον Ἰωάννη τὸν Θεολόγο στὸν Ὑμηττό. Ξεκινήσαμε λοιπὸν 50 ἄτομα ἀπὸ τὴν περιοχὴ Ἁγίου Δημητρίου Πειραιῶς καὶ φθάσαμε στὸ ἐκκλησάκι, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἀγρυπνία. Εἶχε μαζευτῆ πάρα πολὺς κόσμος. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, καὶ ἐνῶ ἤμουν με τὸν πατέρα μου ἔξω, φάνηκε στὸν οὐρανὸ ὁ Τίμιος Σταυρὸς ποὺ ἔφεγγε σὰν προβολέας. Γονατίσαμε μαζί με τοὺς ἄλλους. Ὁ πατέρας μου χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ δῆ τὸ οὐράνιο δῶρο δὲν ἔπαυε στιγμὴ νὰ φωνάζῃ δυνατὰ τὸ “Κύριε ἐλέησον”».

(Εὐφροσύνη (Καλμπένη), Μοναχὴ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, Μπάλα - Ἀττικῆς)

3) «Ἦμουν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς ποὺ ἔστειλαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο τοῦ 1925 στὸ ἐρημοκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν Ἀγρυπνίαν. Ἐκεῖ οἱ παλαιοημερολογίται θὰ ἀγρυπνοῦσαν, διότι ξημέρωνε ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἐπειδὴ εἶχε συγκεντρωθῆ πολὺς κόσμος, περισσότερα ἀπὸ δύο χιλιάδες ἄτομα, δὲν ἐπιχειρήσαμε νὰ συλλάβωμεν τὸν Ἱερέαν, ὅπως εἶχαμε ἐντολὴ, ἀλλὰ ξαπλώσαμε ἤσυχά στὴν κοντινὴ πλαγιά καὶ περιμέναμε...

Στὶς 11:30 περίπου τὴ νύκτα ἀκούσαμε μεγάλο καὶ παράξενο θόρυβο ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὶς φωνές τοῦ πλήθους. Χωρὶς νὰ χάσωμε καιρὸ τρέξαμε νὰ δοῦμε τί συμβαίνει. Καὶ εἶδαμε... Ὅλο τὸ πλῆθος τῶν Πιστῶν βρισκόταν σὲ θρησκευτικὴ παραφορά. Ἄλλοι κλαίγοντας καὶ ἄλλοι φωνάζοντας τὸ “Κύριε ἐλέησον” γονατιστοὶ εἶχαν στρέψει τὸ βλέμμα τους πρὸς τὸν οὐρανὸ, ἐνῶ μερικοὶ λιποθυμοῦσαν ἀπὸ τὴν μεγάλην συγκίνησιν. Τότε

κοιτάξαμε κι' ἐμεῖς καὶ εἶδαμε τὸ θαυμάσιο, ἓνα δηλαδὴ τεράστιο ὀλοφώτεινο Σταυρὸ, ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὸν Ναὸ νὰ φωτίζῃ ὀλόκληρη τὴν περιοχὴ. Στὴν ἀρχὴ μᾶς ἔπιασε φόβος, ἀλλὰ ἀμέσως συνήλθαμε καὶ γονατίσαμε ξεχνώντας τὴν ἀποστολήν μας, κλαίγοντας σὰν μικρὰ παιδιὰ.

Περιττὸ βέβαια νὰ σᾶς πῶ ὅτι παρακολουθήσαμε τὴν Ἱερὰ Ἀγρυπνία μέχρι τέλους γεμάτοι συγκίνησι, ὄχι πιά σὰν καταδιωκτικὰ ὄργανα, ἀλλὰ σὰν πιστοὶ Χριστιανοί. Τὸ πρωτὶ ὅταν κατεβήκαμε στὴ Σχολή, διηγηθήκαμε σ' ὅλους τὸ μέγα θαῦμα ποὺ εὐτυχήσαμε νὰ ἰδοῦμε. Κατόπιν ἔγιναν ἀνακρίσεις καὶ ὅλοι μας ἐνόρκως καταθέσαμε, ὅτι εἶδαμε πεντακάθαρα τὸν Τίμιον Σταυρὸ στὸν οὐρανὸ ψηλά»!

(Ἰωάννης Δ. Γλυμῆς, ἐκοιμήθη τὸ 1983 εἰς ἡλικίαν 78 ἐτῶν. Ἐξ' αἰτίας αὐτοῦ τοῦ θαύματος ἀκολούθησε τὸ Παλαιὸν Ἑορτολόγιον. Διεύθυνσις οἰκείων του: Γλυμῆς Ἰ. Ἀθανάσιος, τηλ. 5729978. Ἀριστοτέλους 71, Περιστέρι.)

4) «Τὸ βράδυ ἐκεῖνο ποὺ φανερώθηκε ὁ Τίμιος Σταυρὸς, ἔκανα τὸ τελευταῖο δρομολόγιο ὡς ὀδηγὸς τράμ. Εἶχα φθάσει στὴν Ὀμόνοια καὶ ἔκανα τὸν κύκλο τῆς, ὅταν εἶδα τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιτάζουν πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ νὰ φωνάζουν: “κοιτάξτε... ὁ Σταυρὸς... ὁ Σταυρὸς”. Ἀμέσως πάτησα φρένο καὶ σταμάτησα τὸ ὄχημα. Ἐβγαλα τὸ κεφάλι μου ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ὀχήματος καὶ εἶδα κι' ἐγὼ ὁ ἀνάξιος τὸν Τίμιον Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας νὰ φεγγοβολᾷ πάνω ἀπὸ τὸν Ὑμηττό! Δὲν θυμᾶμαι πόσο κράτησε αὐτό. Ἐνα μόνον γνωρίζω, ὅτι ὁ Τίμιος Σταυρὸς ποὺ εἶδα ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μ' ἔκανε ἄλλο ἄνθρωπο. Ἀπὸ τότε ὅλοι στὴν οἰκογένειά μου γίνανε πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

(Πριμάλης Ἀθανάσιος, ἐκοιμήθη τὸ 1984, εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν. Διεύθυνσις οἰκείων του: Πριμάλης Ἐπαμεινώνδας, Ἀγ. Σοφίας 39, 18757 Κερατσίνι, τηλ. 4319419.)

**Δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὸν λαόν σου!**

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 13ΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Π.Σ.Ε. (9-16 ΜΑΪΟΥ 2005)

Ὁρθόδοξος κριτικὴ καὶ θεώρησις.

Γ'

η) ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΑΞΩΝ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ:
Η ΑΠΕΡΙΦΡΑΣΤΟΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
ΠΑΝΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ὄντως, ὄχι μόνον οὐδεμίαν μαρτυρίαν Ὁρθοδόξου Πίστεως πρὸς τοὺς ἕτεροδόξους ἐπραγματοποίησαν οἱ ψευδορθόδοξοι Οἰκουμενισταί, ὄχι μόνον κατὰ πάντα ἐταυτίσθησαν καὶ ὠμοιώθησαν μὲ τὴν αἰρετικὴν πανσπερμίαν καὶ παραφροσύνην καὶ ἠρνήθησαν κατ' οὐσίαν τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ ὡς καλὰ ἀδελφάκια διεκήρυξαν πολλάκις... τὴν ὑφισταμένην ἐνότητά των!! Καθὼς καὶ εἰς ἕτερον ἄρθρον τοῦ παρόντος φιλοξένου περιοδικοῦ ἐγράφη ὀρθώτατα εἰς προηγούμενα τεύχη¹, **χαρακτηριστικὸν τοῦ καλπάζοντος Οἰκουμενισμοῦ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται νὰ κατανοήσωμεν βαθέως εἶναι, ὅτι ἡ ἔνωσις καὶ ἐνότης τὴν ὁποῖαν προβάλλει καὶ ἐπιδιώκει ὁ Οἰκουμενισμὸς, δὲν εἶναι ἔνωσις τύπου συνήθους, ὅπου τὰ διίστάμενα μέρη συμφωνοῦν καὶ ἐνώνονται. Εἶναι ἔνωσις εἰδικοῦ τύπου, ὅπου ἕκαστος κρατᾷ ὅ,τι φρονεῖ καὶ πιστεύει, ἐν ὀνόματι ἐνὸς ἀδογματίστου πλουραλισμοῦ καὶ μιᾶς ἀπεριορίστου θρησκευτικῆς ἀνοχῆς: τὰ χωρίζοντα ἔτσι δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιον διὰ νὰ ἀποδεχθῶν καὶ κηρύξωσιν οἱ Οἰκουμενισταί ὅτι ἤδη εἶναι ἐνωμένοι, παρὰ τὴν πολυγνωμίαν καὶ πολυφωνίαν! Ἀντιθέτως μάλιστα, τὰ**

Μετὰ χειρῶν ἐνωμένων καὶ ὑψωμένων, χορεύοντες οἱ συνέδριοι ἐκδηλώνουν αἰσθητῶς τὴν ἐνότητά τους, ἄδοντες τὸ Προτεσταντικὸν ᾄσμα «Χοροπηδοῦμε εἰς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου» («We are bouncing in the light of God»!)

χωρίζοντα καὶ αἱ παντὸς εἴδους διαφοραὶ καὶ διαφωνίαι ἀμνηστεύονται καὶ ἐξαγνίζονται, θεωρούμεναι -κατὰ τὴν βλάσφημον Οἰκουμενιστικὴν φλυαρίαν- «ποικιλία τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων» πού ἀνήκουν «στὸ ἴδιο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου»!² Τοῦ κανόνος τούτου δὲν ἀπέτελεσε, βέβαια, ἐξαιρέσις καὶ τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον.

2) βλ. «Ἐπίσκεψις», φ. 517, σελ. 10 - φ. 518, σελ. 15 - φ. 523, σελ. 12, δηλώσεις τοῦ (τότε) Ἑλβετίας Δαμασκηνοῦ.

1) φ. 50, σελ. 92 - φ. 55, σελ. 268 - φ. 56, σελ. 297.

Ὅντως, ποικιλοτρόπως τοῦτο ἐκηρύχθη - ὅπως ἦτο ἄλλωστε φυσικὸν καὶ ἐπόμενον- καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις 13ον Συνέδριον τοῦ τμήματος Ἱεραποστολῆς καὶ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Π.Σ.Ε., καθὼς πάντοτε γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις καὶ διακηρύξεις παρομοίων «παγ-χριστιανικῶν» Οἰκουμενιστικῶν συνεδρίων τουλάχιστον τὰ τελευταῖα 20 περίπου ἔτη, καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ συνέδρια τοῦ Π.Σ.Ε. .

Θὰ ἀναφέρωμεν μερικὰ σχετικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ σχετικὰ κείμενα-εἰσηγήσεις-ἀποφάσεις τοῦ ἐσχάτου τούτου συνεδρίου, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ ἐπισημωτέρου κειμένου-μηνύματος τοῦ συνεδρίου, τῆς «**ἐπιστολῆς ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὶς Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες, δίκτυα καὶ κοινότητες**», εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προηγουμένως ἀνεφέρθημεν.

α) Εἰς τὴν «ἐπιστολήν» αὐτὴν ἅπαντες οἱ σύεδροι (δηλαδὴ μαζὶ καὶ οἱ ψευδορθόδοξοι Οἰκουμενισταί) ὑπογράφουν διακηρύσσοντες ὅτι:

«Εἴμεθα μία ποικίλη ὁμάδα, ἀπὸ κάθε γωνία τοῦ κόσμου καὶ διάφορα ἔθνη καὶ πολιτιστικὰ περιβάλλοντα».

Ἴδου ἡ ὁμολογία των, ὅτι εἶναι ποικίλοι, διαφορετικοί. Συνεχίζουν ὅμως τὴν περὶ ποικιλίας ἐξηγήσιν:

«Ὁ ἱεραποστολικὸς χαρακτήρας τῆς Ἐκκλησίας (σ.σ. προσοχή: περὶ μιᾶς Ἐκκλησίας ὁμιλοῦν ἐδῶ, συγκροτουμένης ὅμως ἀπὸ πολλὰς «Χριστιανικὲς κοινότητες», καθὼς ἀμέσως διευκρινίζουν!) δοκιμάζει μία μεγαλύτερη παρὰ ποτὲ ἄλλοτε ποικιλία, καθὼς οἱ Χριστιανικὲς κοινότητες συνεχίζουν τὴν ἔρευνα γιὰ διακριτικὲς ἀπαντήσεις πρὸς τὸ Εὐαγγέλιο. Αὐτὴ ἡ ποικιλία εἶναι προκλητικὴ, καὶ μπορεῖ μερικὲς φορές νὰ μᾶς κάνει ἀνήσυχους. Παρόλ' αὐτά, ἐντὸς αὐτῆς ἔχουμε ἀνακαλύψει εὐκαιρίες γιὰ μία βαθύτερη κατανόηση τῆς δημιουργικῆς, προνοητικῆς, ἰαματικῆς καὶ συμφιλωτικῆς ἐργασίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος... Εἴμεθα εἰς ἱεραποστολή τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔστειλε σ' ἓναν τεμαχισμένον καὶ ραγισμένον κόσμον».

Ἴδου ἡ ἀπερίφραστος ἀποδοχὴ καὶ ἀμνήστευσις τῆς ποικιλίας, μὲ τὴν διακήρυξιν ὅτι ὅλοι τους εἶναι ἐκ Θεοῦ, ὅλοι τους εἶναι παρὰ Θεοῦ σταλμένοι εἰς ἱεραποστολήν!

Ἐπόμενον εἶναι, λοιπόν, νὰ διακηρύξουν ἀμέσως καὶ τὸ ὅτι εἶναι ἐνωμένοι, ὅπως καὶ εὐθὺς γράφουν:

«Εἴμεθα ἐνωμένοι μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι εἴμεθα “κεκλημένοι μαζὶ ἐν Χριστῷ, ὥστε νὰ γίνουμε συμφιλωτικὲς καὶ θεραπευτικὲς κοινότητες”»!

β) Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς σκεπτικόν, μὲ περισσotέραν ὅμως τόλμην, θράσος καὶ ἀναίδειαν, ἀνέπτυξε τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν τελετὴν λήξεως εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Π.Σ.Ε. «Αἰδεσιμώτατος» (μὲ γραβάτα καὶ κοστουμι Κενυάτης Προτεστάντης) Σαμουὴλ Κόμπια.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Π.Σ.Ε. ψευδοἱερεὺς Κόμπια διδάσκει βλασφημίας εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ἐνδεδυμένος προτεστάντικόν «ἐπιτραχήλιον»!

Εἰς τὴν ὁμιλίαν-κήρυγμά του μὲ θέμα: «**Διαλογισμός: Τὸ χάρισμα τῆς κατανόησης**» (τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἐμοιράσθη γραπτὸν εἰς ἅπαντας τοὺς παρευρισκομένους), ὁ ἐσκοτισμένος ἀρχι-προτεστάντης ἐπαρράλληλισε τὴν ἀπλὴν καὶ φυσικὴν ποικιλομορφίαν τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρωπίνου πλήθους κατὰ τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν³, μὲ τὴν δογματικὴν ποικιλομορφίαν Πίστεως ποὺ ἔχουν μεταξὺ τους σήμερον οἱ διάφοροι καλούμενοι Χριστιανοί (δηλ. Ὀρθόδοξοι, Οἰκουμενισταὶ καὶ αἰρετικοί)!! Διαστρεβλώνων ἐκ προμελέτης τὴν συμβολικὴν καὶ οὐσιαστικὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς! Καθότι οἱ τότε ἐκ ποικίλων ἐθνῶν ἄνθρωποι ἐπίστευσαν εἰς ΜΙΑΝ, ΜΟΝΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΙΣΤΙΝ καὶ ἐσυμφώνησαν, ἐνῶ σήμερον ὅλοι αὐτοὶ οἱ πρόδρομοι τοῦ Ἀντιχρίστου ἔχουν καὶ διατηροῦν καυχώμενοι μίαν ἀνεπανάληπτον «ποικιλίαν», ἓναν ἀτέρμονον συμφυρμὸν κάθε πνεύματος καὶ φρονήματος καὶ βλασφημίας, καὶ ὅμως συγχρόνως προχωροῦν εἰς ἑτερογενῆ ἔνωσιν!

3) Πράξ. β', 7-11.

Θαυμάστε πάλιν πῶς διαστρεβλώνουν «πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν»⁴ οἱ ἀναθεματισμένοι Προτεστάνται τὴν Θεόπνευστον Ἁγίαν Γραφήν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀρνησιθεοῦ Οἰκουμενισμοῦ! Οἱ δὲ συμμετέχοντες ἐν ἀγαλλιάσει εἰς τὰ συνέδρια αὐτά, Ὁρθόδοξοι-ὑποτίθεται- Ἱερωμένοι καὶ λοιποί, ὄχι μόνον δὲν κηρύσσουν τὴν ἀλήθειαν εἰς τοὺς Προτεστάντας, ὡς μονίμως δικαιολογούμενοι ἰσχυρίζονται, ἀλλὰ ἀπαθεῖς ἀκροάζονται νὰ τοὺς διδάσκουν τοιαύτας βλασφημίας οἱ Προτεστάντες ψευδοῖερεῖς, ἀλλὰ καὶ γυναῖκαι ψευδοῖερεῖς! Τῶν ὁποίων εἰς τὸ παρὸν ἐν Ἀθήναις συνέδριον προΐστατο -ὡς γενικὴ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου- ἡ «Αἰδεσιμωτάτη Ἱέρεια» τῆς Ἑνώσεως Βαπτιστῶν Ἀγγλίας Ρουθ Μπότομς (Ruth Bottoms)!!

Ἴδου καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα τῶν ἐν λόγῳ βλασφημιῶν τοῦ λόγου τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Π.Σ.Ε. :

«Τὸ δῶρο τῆς κατανόησης δὲν κατήργησε τὴν ποικιλομορφία τοῦ πολυπληθοῦς κοινοῦ κατὰ τὴν Πεντηκοστή. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχασαν τὴν ταυτότητά τους, δὲν ἔπαψαν νὰ εἶναι Μῆδεις, Πέρσες, Ἑλαμίτες... Ὅχι, δὲν ἔγιναν τίποτε λιγότερο ἀπ' ὅ,τι ἦταν, ἔγιναν ἓνα μὲ ὄλους ὅσους ἄκουσαν καὶ ἀντιλήφθηκαν ὅτι ὁ Θεὸς ἦταν ζωντανὸς καὶ ἐνεργὸς... **Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ ἐμπειρία μας σὲ αὐτὸ τὸ συνέδριο γιὰ τὴν ἱεραποστολή. Κάθε μέρα ὅταν μαζευόμασταν γιὰ τὴ λατρεία, λέγαμε τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ καθένας στὴ δική του γλῶσσα (σ.σ. ἰδοὺ πάλιν αἱ συμπροσευχαί, αἱ ὁποῖαι δῆθεν δὲν θὰ ἐγίνοντο, καθὼς ἐδήλωσαν εἰς τοὺς ἀφελεῖς οἱ Νεοημερολογίται Ἀρχιερεῖς πρὸ τοῦ συνεδρίου!). Μοιρασθήκαμε ἐμπειρίες ἀπὸ διαφορετικὰ πλαίσια...**

Ἔτσι ἐμπλουτίσαμε τὴν πνευματικότητά μας καὶ ἐμβαθύνσαμε τὴν κατανόηση τῆς ἐνότητάς μας μέσα ἀπὸ τὴν διαφορετικότητά μας. Ἡ πραγματικότητα τῶν ἰδιαιτεροτήτων μας ἔκανε τὸ καθολικὸ πιὸ ἰσχυρὸ καὶ σημαντικὸ.

Ἡ ἐνότητα τῆς Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ μία ἐνότητα, βασισμένη σὲ μιὰ κατανόηση τοῦ ποῖος καὶ τί εἶναι ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἔργο Του, στὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, στὴ ζωὴ μας, στὶς ἐκκλησίες μας καὶ στὶς χῶρες μας... Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἡ χαρμόσυνη ἀγγελία τοῦ

Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποία ὅλοι ἔχουμε τὸ πρόνομιον νὰ ἀκοῦμε, καὶ ἡ ἐνότητα αὐτοῦ ποὺ ἀκοῦμε ὑπερβαίνει τὴ διαφορετικότητά μας. **Ὡς χριστιανοὶ εἴμασθε μέλη μιᾶς ἀδελφότητος ποὺ ξεπερνᾷ τὴν ἰκανότητά μας νὰ τὴν περιγράψουμε. Τὸ δῶρο τῆς κατανόησης ποὺ λαμβάνουμε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὑπερβαίνει τὴ λογικὴ καὶ τὴν διαφορετικότητά καὶ ἀποτελεῖ χάρισμα τοῦ πνεύματος τῆς ἐνότητος. Τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἀνθρωπότητος μέσα στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ...**

Ἄς φύγουμε ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπο μὲ ἀνανεωμένη τὴν ἐνέργειά μας ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, καὶ μὲ τὴν προσευχή, Ἑλθέ, Πνεῦμα Ἅγιο... βοήθησέ μας νὰ ξεπεράσουμε τὶς διαφορές μας καὶ ἐνοποιήσέ μας, παρὰ τὴν διαφορετικότητά μας, μὲ τὸ χάρισμα τῆς κατανόησης».

Τὸ μόλις παρατεθὲν τοῦτο κείμενον ἀποτελεῖ μίαν πλέον πανηγυρικώτατη καὶ ἐντεχνότατη διακήρυξιν τῆς Οἰκουμενιστικῆς «ἐν ποικιλίᾳ ἐνώσεως», περὶ ἧς ὁ λόγος, χαρακτηρίζοντας μάλιστα ὡς Ἁγιοπνευματικὰ χαρίσματα τὰς ποικίλας αἰρέσεις καὶ βλασφημίας!!

Ἐδῶ πρέπει παρεκβατικῶς νὰ σημειωθῇ, ὅτι μερικοὶ Οἰκουμενισταὶ διὰ νὰ δικαιολογήσουν ἀκριβῶς τὴν ἐν ποικιλίᾳ ἐνωσίν των ἀποδεικνύονται ἀκόμη τολμηρότεροι καὶ θρασύτεροι, καὶ βλασφημοῦν -οἱ παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων κατηραμένοι- ἀκόμη καὶ κατὰ τῆς Ἁγίας, Ὁμοουσίου καὶ Ζωοποιοῦ Τριάδος!! Παραλλήλιζοντες τὰς ἰδικὰς των περὶ ποικιλίας μωρολογίας πρὸς τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ Τριαδικὸς Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἰς μὲν κατὰ τὴν φύσιν, ἔχει ὅμως τρεῖς ὑποστάσεις (=ποικιλία!!). Ἴδου, ἐπὶ παραδείγματι, ἀπόσπασμα βλασφημίου μηνύματος τοῦ κ. Βαρθολομαίου «πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως», κατὰ τὴν ἰγενικὴν συνέλευσιν τῆς «Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» (κάτι παρόμοιον τοῦ Π.Σ.Ε.), εἰς τὴν Πράξαν τὸ 1992:

«Ὁ Θεὸς μὲν διὰ τῆς τριαδολογικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως καταξιώνει τὴν ἐν τῇ κτίσει θεοκατάστατον ποικιλίαν καὶ τὸν ἐν τῇ πολιτιστικῇ ζωῇ πλουραλισμόν, διὰ δὲ τῆς μιᾶς οὐσίας αὐτοῦ καλεῖ εἰς ἐνότητα ἀρραγῆ τὰ ἐπὶ μέρους τῆς ἐν τῇ κτίσει καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ μνημονευθείσης ποικιλίας»!⁵

5) βλ. «Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», Β. Σταυρίδου-Ε. Βαρελλᾶ, Θεσ/κη 1996, σελ. 536.

γ) Προσέξτε ακόλουθως και τὸ ἐξῆς ἀποσπασμα ἐκ τοῦ δελτίου Τύπου τοῦ Π.Σ.Ε. τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ συνεδρίου, Κυριακὴν 3/15 Μαΐου, ὅπου δίδεται μία ὀλιγόλογος περιγραφή τῶν πεπραγμένων των:

«Μαρτυρία στὴν ποικιλία.

Τὸ 13ο συνέδριο παγκοσμίου Ἱεραποστολῆς καὶ Εὐαγγελισμοῦ, συνελθὸν ἀπὸ 9 μέχρι 16 Μαΐου 2005 στὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ τοῦ Αἰγαίου στὴν Ἀθήνα, ἦταν μία μαρτυρία στὴν ποικιλία τῆς σὲ ὅλον τὸν κόσμον ἐξαπλωμένης θρησκείας ποὺ ἀνεπτύχθη ἀπὸ τὸ ἀποστολικὸ μῆνυμα. Ἐξερευνώντας πολλὰ σημεῖα ἐνότητος μεταξύ τους, οἱ 650 συμμετέχοντες ἐπιχείρησαν ἐπίσης νὰ ἐντοπίσουν τοὺς χωρισμοὺς τοῦ κόσμου...

Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ συνεδρίου ἦταν, διαφορετικὴ ἀπὸ ἄλλα οἰκουμενιστικὰ συμβούλια, ἀφήνοντας σημαντικὸ χρόνο γιὰ κοινὴ προσευχή... καὶ προάγοντας μία Ἐκκλησία ἢ ὁποῖα εἶναι ἀνοικτὴ σὲ ἀνθρώπους κάθε φυσικῆς καὶ πνευματικῆς κατάστασης. Παζάρια ἰδεῶν καὶ ἐμπειρίας μὲ τὸ Ἑλληνικὸ ὄνομα “συνάξεις”, ἔδωσαν μεγαλύτερες εὐκαιρίες νὰ ἐξετασθοῦν θέματα ἐκτὸς τῆς ἐπισήμου ἀτζέντας».

Εἰς τὸ συμπερασματικὸν τοῦτο κείμενον τοῦ ἰδίου τοῦ Π.Σ.Ε., εἶναι χαρακτηριστικὴ ἢ καὶ πάλιν ἐπικέντρωσις τοῦ ὅλου σκοποῦ τοῦ συνεδρίου, εἰς τὴν «ἐν ποικιλίᾳ μαρτυρίαν καὶ ἐνότητα»!

δ) Μήπως ὅμως μόνον ἐξ ἀλλοδαπῶν Οἰκουμενιστῶν καὶ τῆ πρωτοβουλία αὐτῶν μόνον ἐδημοσιεύθησαν τοιαῦτα κείμενα; Ὁχι. Καὶ οἱ ἡμεδαποὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἐκφρασταὶ ἀνεδείχθησαν!

Μὲ μεγάλα γράμματα τὸ δελτίον Τύπου τοῦ Π.Σ.Ε. τῆς 12ης Μαΐου πανηγυρίζει γράφοντας:

«Οἱ Ἕλληνες Ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες καλοῦν γιὰ ἐνδυνάμωσιν τῆς ἐνωμένης Χριστιανικῆς μαρτυρίας... “Ἡ Ἐκκλησία δὲν κλείνει τὰ μάτια τῆς στὰ φλέγοντα θέματα τῶν καιρῶν μας, θέματα ποὺ μποροῦν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀποτελεσματικὰ μόνον διὰ μέσου συντονισμένων προσπαθειῶν καὶ μίας ἐνωμένης Χριστιανικῆς μαρτυρίας”, δήλωσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χριστόδουλος στὴν διάρκεια συναντήσεως μὲ τὸν γενικὸ γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν Ἀθήνα».

Ἦθοιοι εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἀνεπαρέστησαν θεατρικῶς τὸ ἐκεῖθεν κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου! Διακρίνεται εἰς πρῶτον πλάνον ὁ ὑποδοῦμενος τὸν Ἀπόστολον!

ε) Ἐπίσης ὁ ἴδιος ὁ κ. Χριστόδουλος εἰς τὴν ὁμιλίαν ὑποδοχῆς ποὺ ἐποίησε τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου, ἀνερουθρίαστα ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς:

«... Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑποδέχεται τὰ μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τοῦ πλανήτη, δίδοντας ἔμφασιν στὴ σημασία ποὺ ἀποδίδει στὴν διεθνῆ Ἀδελφότητα τῶν Ἐκκλησιῶν ποὺ ὁμολογοῦν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀγωνίζονται νὰ ἐκπληρώσουν ἀπὸ κοινῶν τὴν κοινὴν των κλήσιν στὴ δόξα τοῦ ἐνὸς Θεοῦ, Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος... Σήμερα ἐγκαινιάζεται πλέον μία νέα ἐποχὴ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας».⁶

Κοινὴν κλήσιν -κατὰ τὸν κ. Χριστόδουλον- ἔχουν ἢ Ὁρθοδοξία καὶ αἱ αἱρέσεις, καὶ ἀποτελοῦν μίαν ἀδελφότητα!!

ς) Τέλος, ὁμιλώντας ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τοῦ συνεδρίου ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους Ἕλληνας εἰσηγητὰς, ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Ἀθανάσιος Παπαθανασίου, ἀνέπτυξε καὶ αὐτὸς τὸν ὡς ἄνω ἀκραῖον -«φονταμενταλιστικόν»- Οἰκουμενιστικὸν τρόπον σκέψεως: τὴν νομιμοποίησιν κάθε δόγματος καὶ ἀπόψεως, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς διαφορετικότητος ὡς μέρους τοῦ ὅλου, πρὸς συγκρότησιν μιᾶς νέου τύπου ἐπικοινωνίας (δηλ. ἐνώσεως)! Παραθέτομεν ἀποσπάσματα (ἐν μεταφράσει) ἐκ τοῦ σχετικοῦ δελτίου Τύπου τοῦ Π.Σ.Ε. μὲ τίτλον «Ἐπικοινωνία: μία ἀπάντησις στὴν πα-

6) βλ. «Τόλμη», φ. 52, σελ. 12 καὶ 17.

γκοσμιοποίηση», ἀφοῦ λόγῳ τῆς παρατεταμένης σιγῆς καὶ ἀποκρούσεως τῶν Νεοημερολογιτῶν εἰς τὰ περὶ τοῦ συνεδρίου, δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ εὐρωμεν ὅλην τὴν βλάβημον εἰσήγησιν τοῦ Καθηγητοῦ.

«Ἀντιμετωπίζοντας τὶς θεωρίες ποὺ βλέπουν τὴν παγκοσμιοποίηση σὰν ἓνα μονολιθικὸ χωνευτήρι ἀπὸ τὴν μία, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη σὰν ἀρχὴ τῆς πίστεως ὅτι κάθε ξεχωριστό, τοπικὸ, ἀνθρώπινο περιβάλλον ἔχει τὴν δική του ἀλήθεια, ὁ Καθηγητὴς Ἀθανάσιος Παπαθανασίου κάλεσε τὶς Ἐκκλησίες σὲ μιὰ κριτικὴ δημιουργικότητα πρὸς τὴν συμφιλίωση... Ὁ Παπαθανασίου ἔπειτα κάλεσε τὶς Ἐκκλησίες καὶ τὰ Ἱεραποστολικὰ σώματα στὸ συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. νὰ ἐνισχύσουν τὴν κατανόησιν, ὅτι «αὐθεντικὴ ὕπαρξις» εἶναι ὅταν «ἡ διαφορετικότης δὲν εἶναι κάτι παράλληλον ἢ ἀντίθετον εἰς τὴν ταυτότητα κάποιου», ἀλλὰ ἓνα μέρος αὐτῆς... Συνεπῶς, συμφώνως πρὸς τὸν Παπαθανασίου, ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι οὔτε μία ἔνωσις ἐπὶ μέρους στοιχείων, οὔτε ἓνας ἐπίγειος ὀργανισμὸς», ἀλλὰ πρέπει νὰ δώσῃ μιὰ καθαρὴ μαρτυρία σύμφωνη μετὰ τὴν κοινωνία τῆς Ἁγίας Τριάδος. Αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ὑπάρξεως σὲ ἐπικοινωνία δὲν εἶναι οὔτε ἓνα ὁμογενοποιημένον «παγκόσμιον χωριό», οὔτε μιὰ ἀπλή ἀντιπαράθεσις διαφορετικῶν ξεχωριστῶν τοπικῶν ἀνθρωπίνων περιβαλλόντων».

Μέχρι καὶ τὴν Παναγίαν Τριάδα χρησιμοποιοῦν καὶ πάλιν οἱ ἀθεόφοβοι πρὸς δικαιολογίαν τῶν ἀσεβειῶν των!...

Θ) ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Θὰ ἦτο ἐλλιπὲς τὸ παρὸν ἄρθρον ἂν δὲν ἀναφερόμασταν εἰς τὰς -γνωστὰς καὶ συνήθεις δι' ἡμᾶς- παραπλανητικὰς καὶ ὑποκριτικὰς δηλώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι Νεοημερολογιτῶν Ἱεραρχῶν πρὸς ἀντιδρῶντας Νεοημερολογίτας. Ἡ ἐφημερὶς «Ἀπόφασις» τῆς 6ης Μαΐου ἔγραφε:

«Ἀπαντώντας σὲ δημοσιεύματα τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὀργάνωσις «Σωτήρ», ὁ Ἀρχιεραρχὸς τῆς Ἱ. Συνόδου Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ, σὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκδότη κ. Γεώργιον Καφούρο, ἐπαναλαμβάνει πῶς ἡ **συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων στὸ Π.Σ.Ε. δὲν προδικάζει ἀλλοίωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, «οὔτε προδοσίαν ἐκ μέρους τῶν συμμετεχόντων ἐκπροσώπων**

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἐνῶ τυχόν συμπροσευχὴ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ Αἰρετικῶν συνέδρων ἀποκλείεται. Διευκρινίζεται πῶς γιὰ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ δόγματα καὶ τὶς Ἐκκλησίες «ἔχουν συσταθεὶ ξεχωριστοὶ χώροι λατρείας...» (σ.σ. ἄλλο ψεῦδος! Ὅχι μόνον οὐδὲν τοιοῦτον ὑπῆρχε, ἀλλὰ καὶ ἐτυπώθη κοινὸ «βιβλίον Λατρείας» («Worship book») διὰ τὸ συνέδριον, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ σύεδροι ἐκράτουν συμπροσευχόμενοι, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὰς δημοσιευόμενας φωτογραφίας ἐδῶ).

Τὸ κοινὸ Προσευχητάριον «Worship book» τοῦ συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ μιὰ σελίδα μετὰ τὸ Προτεσταντικὸν τραγουδάκι «Here I am Lord», τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ σύεδροι συνέψαλλαν.

Ἀφοῦ ὑπενθυμίζουσι τὸν ἐκδότη τοῦ Σωτήρος, πῶς ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ Π.Σ.Ε. συμμετέχει σ' αὐτό (σ.σ. πρὸς ὄνειδος αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὅσων τὴν ἀκολουθοῦν ἀκόμη!...), ἔπειτα ἀναφέρεται:

« Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διὰ τῆς συμμετοχῆς της δίδει μαρτυρία τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν Πίστεως... Ἡ Ὁρθόδοξία οὐδέποτε ἐπροδῶθη παρὰ τῶν Ὁρθοδόξων ἀντιπροσώπων της στὸ Π.Σ.Ε., οἱ ὅποιοι ἦσαν πάντα πιστοὶ καὶ ὑπάκουοι εἰς τὴν Κανονικὴν Τάξιν καὶ τὴν Διδασκαλίαν τῶν Πατέρων... Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οὐδόλως παραδέχεται τὴν ἰδέαν τῆς «ἰσότητος τῶν ὁμολογιῶν» καὶ οὐδόλως δύναται νὰ δεχθῆι τὴν ἐνόθησιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν μορφήν κάποιας «διομολογιακῆς προσαρ-

μογῆς".». Αὐτὰ ἔγραφεν ἡ «Ἀπόφαση».

Μετὰ ὅμως τὰ ὅσα ἔχομεν ἀδιαφεύστως καὶ ἐκ πηγῶν ἐγκύρων ἀναφέρει καὶ καταγράφει ἐνταῦθα περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἀσεβοῦς συνεδρίου, ἡ γελοιότης, ὑποκρισία καὶ ἀνεδαφικότης τοῦ ἀνωτέρω Νεοημερολογιτικοῦ ἐγγράφου -ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐν λόγῳ παναιρετικοῦ συνεδρίου- εἶναι τοσοῦτον πρόδηλη καὶ φανερή, ὥστε ἀφήνομεν τοῦτο ἀσχολίαστον καὶ ἔκθετον εἰς τὴν χλεύην τῶν νουνεχῶν καὶ εὐσεβῶν ἀναγνωστῶν.

Ἡ Νέα Μάκρη ὅπου ἔλαβε χώραν τὸ συνέδριον ὑπάγεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀττικῆς, ὅπου τοποτηρητῆς ἔχει ἀναλάβει -μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ κ. Παντελεήμονος- ὁ Νεοημερολογίτης Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ιδιότητά του αὐτὴν, μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνεδρίου ἐξέδωσεν Ἐγκύκλιον -ἀναγνωσθεῖσαν εἰς ὅλας τὰς ἐκεῖ ἐνορίας- εἰς τὴν ὁποίαν κατέκρινε τὸν ὄργανισμὸν τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ τοὺς Προτεστάντας. Πολλοὶ ἔσπευσαν νὰ ἐγκωμιάσουν πληθωρικῶς τὴν Ἐγκύκλιον, μέχρι καὶ ἡμέτεροι Πιστοί, πλὴν αὕτη προφανῶς ἐξεδόθη μὲ ἕναν πονηρὸν σκοπὸν: τὸν σκοπὸν τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ματαιώσεως τῶν ὁποίων διαμαρτυριῶν εἶχαν ἐτοιμασθεῖ οἱ Πιστοὶ νὰ ἐνεργήσουν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συνεδρίου, εἰδικώτερον ὅμως κατὰ τὸν προκλητικὸν ἐκκλησιασμὸν τῶν ποικίλων αἵρετικῶν εἰς τοὺς Νεοημερολογιτικοὺς Ναοὺς τὴν Κυριακὴν τῆς λήξεως τοῦ συνεδρίου, 16ην Μαΐου (διότι καὶ τοῦτο εἶχε προγραμματισθεῖ ὑπὸ τῶν Νεοημερολογιτῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι δῆθεν πουθενὰ καὶ εἰς τίποτα δὲν προδίδουν τὴν Ὀρθοδοξίαν, κατὰ τοὺς ὡς ἄνω ἰσχυρισμοὺς των!!).

Δυστυχῶς αὕτη ἡ μεγάλη ὑποκρισία κρύπτεται ὀπισθεν τῆς κακῶς ἐγκωμιασθείσης Ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία μὲ ἐξωτερικὸν ἔνδυμα μιᾶς φραστικῆς καὶ ἡμιτελοῦς καταδίκης τοῦ παναιρετικοῦ Π.Σ.Ε., προτρέπει τοὺς πιστοὺς «νὰ μὴ βγάλουν ἄχνα», κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον!

Ἴδου μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα:

«Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν συνέδρων θὰ ἐπισκεφθοῦν

ἐνορίες τῆς ἐπαρχίας μας, προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν τὴν Θεία Λατρεία μας. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἡ πιθανότητα νὰ διαταραχθεῖ ἡ λειτουργικὴ τάξις μας καὶ κάποιοι ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐτεροδόξων νὰ ζητήσουν τὴν θεία Κοινωνία ἢ τὸ ἀντίδωρο δὲν εἶναι ἀμελητέα. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν τοὺς Ἱερεῖς μας νὰ ἔχουν μία ἰδιαίτερη προσοχὴ αὐτῇ τῇ μέρᾳ...

Ἐμεῖς δὲν θὰ διώξουμε κανένα. Ἴσως βρεθοῦν στὸν δρόμο μας κάποιες κυρίες, ποὺ πιστεύουν πὼς ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης. Ἴσως ἔλθουν κοντά μας ἄνθρωποι ἀμφίβολοι καὶ μᾶς συστηθοῦν ὡς ἱερεῖς... Ἐμεῖς ἀμφισβητοῦμε μὲ σαφήνεια τὰ δῆθεν ἐκκλησιαστικὰ χαρίσματά τους, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς προσβάλλουμε. Τὴν πλάνη τὴν ὁμολογοῦμε, ἀλλὰ τὰ πρόσωπα ποὺ τὴν ἐκφράζουν τὰ σεβόμεθα καὶ τὰ ἀντιμετωπίζουμε μὲ ἀξιοπρέπεια... Νὰ μὴ διαταραχθεῖ ἡ εἰρήνη τῆς μυστικῆς λατρείας μας. Νὰ μὴ νοθευθεῖ μέσα μας ἡ ὁμολογουμένη ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας...

Ἐμεῖς ὡς ἀνταποκριθοῦμε δίνοντας τὴν μαρτυρία μας καθαρὰ, ἀλλὰ καὶ μὲ φρόνημα τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης...

Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐλογία, μέσα στὶς πολλὰς εὐκαιρίες τοῦ σύγχρονου ἰδεολογικοῦ πλουραλισμοῦ, νὰ καταθέσουμε τὴν μαρτυρία μας ὄχι ὡς μισσαλόδοξη ἐμμονὴ σὲ ἀνεπεξέργαστες ἰδέες, ἀλλὰ ὡς γενναιόφρονα ὁμολογία προσωπικὰ βιωμένων ἀληθειῶν, ποὺ δὲν τις ὑποστηρίζουμε γιὰτι κινδυνεύουν, ἀλλὰ τις ὁμολογοῦμε γιὰτι χωρὶς αὐτὲς κινδυνεύουμε ἑμεῖς, εἶναι ἰδιαίτερα μεγάλη».⁷

Προσέξτε, φίλτατοι ἀναγνώσται, πὼς ὀπισθεν ἀπὸ τὴν ὠραιοφανῆ γλῶσσαν τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ λυκοποιμένου, συνδυάζεται μία δῆθεν ἐμμονὴ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, μετὰ μιᾶς ἐντέχνως διατυπουμένης ἐντολῆς: «Δὲν θὰ διώξουμε κανένα» (οὔτε κἂν: «δὲν πρέπει νὰ διώξουμε» (προτρεπτικόν), ἀλλὰ τελείως καταφατικόν-προστακτικόν: «δὲν θὰ διώξουμε» ! «Δὲν θὰ τοὺς προσβάλλουμε» !!).

Ἐρωτῶμεν, παρακαλοῦντες διὰ μίαν σοβαρὴν ἀπάντησιν:

Ἡ δισχιλιετὴς ἡγιασμένη καὶ Ὀρθόδοξος Ἱερὰ Παράδοσις τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ ὁποία ἐπὶ βαρυτάταις Κανονικαῖς ποιναῖς προστάσσει εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν -καὶ

7) βλ. «Ὀρθόδοξος Τύπος», φ. 1596, σελ. 1, 5.

εις ὅλας τὰς Ἀκολουθίας- νὰ διώχονται καὶ μὴ παρίστανται οἱ ἀβάπτιστοι αἰρετικοί, εἶναι λάθος; Μάλιστα εἰς τὸ β' μέρος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐκδιώκονται ἀκόμη καὶ οἱ Κατηγούμενοι! Δὲν εἶχαν ἀξιοπρέπεια, οὐδὲ σεβασμὸν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν αἰρετικῶν οἱ Θεοφόροι Πατέρες, οἱ ὁποῖοι ἀπέκλεισαν αὐστηρότατα τὴν ὁποιαδήποτε συμμετοχὴν αἰρετικῶν εἰς τὴν Θεῖαν Λατρείαν; Οἱ ἱεροὶ θεσμοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ποὺ διώχουν, διώχουν μακριὰ τοὺς αἰρετικούς, εἶναι ἀναξιοπρεπεῖς; Οἱ θεόπνευστοι Πατέρες οἱ ὁποῖοι πάσαις δυνάμεσι *urbi et orbi* ἀνεθεμάτιζαν καὶ ἀπέβαλλαν τοὺς αἰρετικούς -καὶ δὲν συνεκάλουν συνέδρια μετ' αὐτῶν καὶ δὲν συνυπέγραφαν αἰρετικὰς δηλώσεις- δὲν εἶχαν σεβασμὸν εἰς τὰ πρόσωπα;

Ναί, αὐτὰ τὰ ἀπόβλητα καὶ βλάσφημα συμπεράσματα προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον νέας οἰκουμενιστικῆς ἐποχῆς καὶ ἀποστατικῆς πνεύματος!

Καὶ ὄντως, οἱ Νεοημερολογίται ἠγέται ἀπεκοίμησαν ἀποτελεσματικὰ τὰ ἀφελῆ των πρόβατα, τὰ ὁποῖα -πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων- ἐτήρησαν καὶ τηροῦν σιγὴν ἰχθύος καὶ ἀμεριμνίαν τέττιγος (τζιτζικός)!!

Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν καὶ δύο ἀκόμη ἀξιοπερίεργα γεγονότα. Πρῶτον, ἡ «θεολογικὴ ἡμερίδα» ποὺ ὀργάνωσαν εἰς τὸ Πολεμικὸν Μουσεῖον «συντηρητικοί» Νεοημερολογίται Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ συνεδρίου τὸ ἀπόγευμα, ὁμιλοῦντες ἀκίνδυνα καὶ ἰδιωτικὰ κατὰ τοῦ Π.Σ.Ε., κατὰ τὰς ἰδίας ἀκριβῶς ὥρας ποὺ οἱ σύεδροι τοῦ Π.Σ.Ε. ἐξῆλθον διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸν αὐστηρῶς ἀστυνομούμενον καὶ ἀπρόσιτον χῶρον τοῦ συνεδρίου τῆς Νέας Μάκρης (ὅπου ἦτο ἀδύνατον νὰ εἰσέλθει κάποιος δίχως συστατικά...), καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον διὰ νὰ τελέσουν τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν δημοσίαν καὶ ἀνοικτὴν συγκέντρωσιν καὶ σύναξιν των, ὅπου φυσικὰ ὁ κίνδυνος ἀποδοκιμάσεως καὶ ἀντιδράσεως ὑπὸ τῶν Πιστῶν ἦτο σαφῶς μεγαλύτερος, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀστυνόμευσιν! Γιατὶ ἀκριβῶς τὰς ἰδίας ὥρας δὲν ἄφησαν ἐλευθέρους τοὺς Πιστοὺς, ἀλλὰ τοὺς ἐκλείσαν εἰς τὸ Πολεμικὸν Μουσεῖον;

Δεύτερον, ἡ μυστηριακὴ σιωπὴ καὶ ἀποκρυφισ ποὺ τηροῦν μέχρι καὶ σήμερον, πέ-

ντε μῆνες μετὰ -καὶ ποὺ ἐνθυμίζει συνωμοσία καὶ προδοσία- σχεδὸν ἅπαντες οἱ Νεοημερολογίται Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, ἔχοντας ἀφήσει κατὰ μέγιστον μέρος ἀνενημέρωτον τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸ τι τέλος πάντων ἔγινεν εἰς τὸ συνέδριον, μέσα εἰς τὴν ἔδραν μας! Πῶς νὰ ἐξηγήσει κάποιος τὴν ἀξίαν πολλῆς ἀπορίας αὐτὴν σιγὴν τοσοῦτων λαλίστατων Νεοημερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸ τοῦ συνεδρίου ἐφώναζαν καὶ ἀπειλοῦσαν, νῦν δέ, μετὰ τὰ τόσα καὶ τόσα δυσσεβῆ πεπραγμένα... σιωποῦν παραλόγως;

Εἶδαμε ἄρθρα γενικόλογα περὶ τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ ἐκτὸς θέματος ὄντα, ἀλλὰ πλὴν μόνον τοῦ προαναφερθέντος ἀξιολόγου ἄρθρου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Σαράντου (τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπέφυγε νὰ ἀναφερθεῖ εἰς τὰ αἰρετικὰ κηρύγματα καὶ ὁμόφωνα ὑπεγραφέντα δυσσεβῆ κείμενα τοῦ συνεδρίου, καὶ δὲν ἦτο καθαυτὸ ἄρθρον, ἀλλὰ εἰσήγησις εἰς «θεολογικὴν ἡμερίδα» ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τὸ συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε.), οὐδὲν ἕτερον δημοσίευμα εἶδαμεν περὶ τῶν δυσσεβῶς πεπραγμένων τοῦ συνεδρίου, μετὰ ἀπὸ τόσου μῆνας!

Δεδομένον ὅτι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Μ.Μ.Ε. οὐδὲν οὐσιαστικὸν ἐπαρουσίασαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συνεδρίου καὶ μετὰ, ἕως καὶ σήμερον, κατανοεῖ κανεὶς τι εἶδους Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Πολιτικὴ συνωμοσία σιωπῆς ἐπικρατεῖ, διὰ νὰ μὴν ἀφυπνισθῇ ὁ προδωμένος Λαός! Ἀλλὰ συνωμοσία σιωπῆς ἐπίτηδες ἐπικρατεῖ μονίμως καὶ εἰς ὅλας τὰς ριζοσπαστικὰς ἐνεργείας τῶν Οἰκουμενιστῶν, ὡς οἱ ἴδιοι ἐνίοτε παραδέχονται αὐτοελεγχόμενοι: «Ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς δὲν γνωρίζει τίποτε γιὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν... ἀλλ' ἴσως εἶναι τυχερὴ ἢ Οἰκουμενικὴ Κίνησιν ὅτι ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς δὲν γνωρίζει τί γίνεται (πράγματι) στὴν Γενεύη».⁸ Ὁ Οἰκουμενιστὴς αὐτὸς ἀσφαλῶς ὑπονοεῖ, ὅτι στηρίζονται εἰς τὴν ἄγνοιαν τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἂν ἐνημερωθεῖ διὰ τὴν ἀλήθειαν, ὅλον τὸ προδοτικόν τους ἔργον θὰ καταλυθῇ βιαίως!

Προφανῶς ἐπισειόνται δὲ καὶ ἀπειλαὶ εἰς ὅσους Νεοημερολογίτας τολμήσουν νὰ μιλήσουν, ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς ἀδόξως λαξάσης ἀνιέρου διώξεως τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Ζήση.

Συνεχίζεται
I.I.

8) Λόγος Τρανσυλβανίας κ. Ἀντωνίου, βλ. «Ἐκκλησία», φ. 13/1-15/9/94, σελ. 500α)

Ἡ μνήμη προδοτικῆς ἐπετείου, ἀφορμὴ διὰ
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΝ ΡΩΜῃ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑἰΡΕΣΙΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑ

Ζ' Μέρος

γράφει ὁ Συνοδικός

ΓΓ) ΕΤΕΡΑΙ ΠΑΡΟΜΟΙΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Τελειώνοντας θὰ ἀναφερθῶμεν συνοπτικὰ εἰς τέσσαρας ἀκόμη διακηρύξεις Οἰκουμενιστικῶν συνεδρίων καὶ Οἰκουμενιστῶν, προκειμένου νὰ φανερωθῇ καὶ κατανοηθῇ βαθύτερα τὸ βασικὸν Οἰκουμενιστικὸν δόγμα καὶ σχέδιον, καθὼς οἱ ἴδιοι οἱ Οἰκουμενισταὶ τὸ φανεροῦν.

1ον) Πλέον σαφῆς ἢ ἐξῆς δήλωσις τοῦ πληθωρικοῦ εἰς Οἰκουμενισμὸν Ἀθηναγόρου πρὸ 38 ἐτῶν εἰς Λονδίνον, ἐνώπιον πολλῶν Ἑλλήνων: «Κατὰ τὰ 900 χρόνια ποὺ ἐπέερασαν ἀπὸ τὸ 1054 φθάσαμε οἱ δύο κόσμοι Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἀνήκομεν σὲ διαφορετικὰς Ἐκκλησίας καὶ σὲ διαφορετικὰς θρησκείας. Καὶ ἐπομένως, γίνεται πρόδηλος ὁ σκοπὸς τῶν διαλόγων. **Νὰ προπαρασκευάσουν ψυχικῶς τοὺς λαοὺς μας, ὅτι πρόκειται γιὰ μία Ἐκκλησία καὶ μία θρησκεία, ὅτι πιστεύομεν ὅλοι τὸν ἴδιον Θεόν - τὸν Σωτῆρα Χριστόν.**»¹

Δηλαδή οἱ ἴδιοι ἤδη τὸ πιστεύουν, μένει μόνον νὰ τὸ πιστεύσῃ καὶ ὁ Λαός!

2ον) Εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Καταστατικὸν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, εἰς τὸ βον ἄρθρον ὅπου θεσπίζονται τὰ περὶ μιᾶς ἐκ τῶν βασικότερων Ἐπιτροπῶν αὐτοῦ, ἐκείνην τῆς «Πίστεως καὶ Τάξεως», ἤδη ἀπὸ τὸ 1954 γράφονται καὶ τὰ ἐξῆς:

«Θὰ ὑπάρξῃ μία Ἐπιτροπὴ Πίστεως καὶ Τάξεως, ἧς τὰ ἔργα θὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) **Νὰ διακηρύττῃ τὴν οὐσιαστικὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ** (σ.σ. προσέξτε! ὄχι νὰ ἐπιδιώκῃ ἢ ἕτερόν τι, ἀλλὰ νὰ διακηρύττῃ τὸ δῆθεν τετελεσμένον γεγονός!), **καὶ νὰ ὑπομιμνήσκῃ συνεχῶς πρὸ τοῦ Π.Σ.Ε. τὸ**

καθῆκον τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐνότητος αὐτῆς καὶ τὴν ἀναγκαιότητα αὐτῆς διὰ τὸ ἔργον τοῦ εὐαγγελισμοῦ...»²

3ον) Ὁ νῦν Πατριάρχης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κ. Βαρθολομαῖος κατὰ τὸ ταξίδι του εἰς τὸ παναιρετικὸν «Ἐθνικὸ Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἀμερικῆς» (Ε.Σ.Ε.Χ.Α.) -συμβούλιον ἐν Ἀμερικῇ ἀνάλογον τοῦ εἰς Εὐρώπην Π.Σ.Ε. - ἀφοῦ συνεπροσευχήθη ἀγαλλόμενος μὲ διαφόρους Ἱερείας κατεχούσας τὰς πρώτας θέσεις εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο (!, εἰς τὸν «χαριτισμὸν» του κατόπιν ἀπερίφραστα εἶπεν:

«Εἴμεθα ἀμφιθαλεῖς³ (ἀδελφοί) εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς ἡμῶν... διὰ τῆς μαρτυρίας του τὸ Ε.Σ.Ε.Χ.Α. ἐπεβεβαίωσεν ὅτι “εἴμεθα ἀλλήλων μέλη” (Ἐφεσ. δ', 25)»!⁴

4ον) Ἰδοῦ, τέλος, τὸ στίγμα καὶ τῆς πανθηρσκειακῆς ἀδογματίστου ἐνώσεως (τόσον πολὺ πλέον ἐπροχώρησεν ὁ Οἰκουμενισμός...), διὰ στόματος καὶ πάλιν τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ἀπὸ τὴν ἕκτην Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς «Παγκοσμίου Διασκέψεως Θρησκείας καὶ Εἰρήνης» (ἕτερος οἰκουμενιστικὸς πανθηρσκειακὸς διεθνὴς ὀργανισμὸς καὶ τοῦτος...):

«Θὰ πρέπει νὰ συντελέσωμεν ὅλοι μας εἰς τὴν προώθησιν τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης. Τοῦτο ὅμως θὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ μόνον ἐὰν εἴμεθα ἐνωμένοι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἐνὸς Θεοῦ, “δημιουργοῦ ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων”. **Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Ὁρθόδοξοι, Προτεστάνται καὶ Ἑβραῖοι, Μουσουλμάνοι καὶ Ἰνδοί, Βουδισταὶ καὶ Κομφουκιανοί, ἦλθεν ὁ καιρὸς ὄχι ἀπλῶς διὰ μίαν προσέγγισιν, ἀλλὰ διὰ μίαν συμμαχίαν καὶ συλλογικὴν προσπάθειαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καθοδηγήσεως τοῦ κόσμου μακρὰν τῶν ψευδοπροφητῶν**

2) βλ. Βασ. Σταυρίδου - Εὐ. Βαρελλᾶ, «Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», Πατριαρχικὸν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσ/κη 1996, σελ. 129.

3) ἀμφιθαλής = μὴ ἑτεροθαλής, δηλ. ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων!

4) βλ. «Οἰκουμενικὴ κίνησις καὶ Ὁρθόδοξος Ἀντιοικουμενισμός: ἡ κρίσιμος ἀντιπαράθεσις ἐνὸς αἰῶνος», ἐκδ. Ἱ.Μονῆς Ἁγ. Κυπριανοῦ (Β7), σελ. 124.

1) βλ. «Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμὸς», τόμος β', σελ. 457.

του ἑξτρεμισμού καὶ τῆς μισαλλοδοξίας».⁵ Κατόπιν τοιούτων κηρυγμάτων, ἐπόμενον εἶναι ὅλος ὁ Παγκοσμιοποιητικός-Οἰκουμενιστικός συρφετός (Ἀμερικανική κυβέρνησις, Ε.Ε., πανεπιστήμια καὶ ἰδρύματα κ.λ.π.) νὰ θαυμάζουν καὶ διαφημίζουν τὸν κ. Βαρθολομαῖον ὡς «ἐξέχουσα φυσιογνωμίαν καὶ εὐρείαν προσωπικότητα»!...

Αὐτὰ λέγουν οἱ Οἰκουμενισταί, προβάλλοντες τὴν ἄνευ προϋποθέσεων καὶ συμφωνίας εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ἔνωσίν των· ἐν ὀλίγοις: μείνε ὅπως εἶσαι καὶ ἐλθὲ ὅπως ἐνωθῶμεν καὶ σημάχησωμεν!!

ΙΔ) ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΟΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ

Καὶ δὲν εἶναι καθόλου τυχαῖον (μάλιστα ἀξίζει νὰ ἀποτελέσει ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μελέτης), ὅτι αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς ἰδρύσεως καὶ ὑπάρξεως τοῦ ἀνωτάτου Πανεπιστημίου τῆς Μασσωνίας, ἤτοι τῆς Θεοσοφίας. Διαβάζομεν εἰς τὸ Καταστατικὸν ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς:

«Σκοπὸς τῆς Θεοσοφικῆς Ἑταιρείας εἶναι:

1- Ὁ σχηματισμὸς πυρῆνος παγκοσμίου ἀδελφότητος τῆς ἀνθρωπότητος, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, πίστεως, φύλου, τάξεως ἢ χρώματος.

2- Ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν θρησκειῶν, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιστήμης...

Ἄρθρον 7ον τοῦ Καταστατικοῦ: Ἐκαστον μέλος εἶναι ἐλεύθερον νὰ ἔχη τὰς πάσης φύσεως πεποιθήσεις του, ἐφ' ὅσον προσδέχεται καὶ ἐπιδοκιμάζει τὸν πρῶτον σκοπὸν τῆς Θεοσοφίας. Ὀφείλει ὅμως ἐκ παραλλήλου νὰ σέβεται ἀπολύτως τὰς πεποιθήσεις τῶν ἄλλων, ἀκόμη καὶ ὅταν αὗται εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἰδικὰς του».⁶

Ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς συμπτώσεως, ἕκαστος δὲ ἄς ἐξάγῃ ἐρευνητικῶς τὰ συμπεράσματά του περὶ τῆς ἀληθινῆς προελεύσεως καὶ τοῦ ἔργου τῶν πρωτεργατῶν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ...

Τέλος ὑπενθυμίζομεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Μακάριον Ἱερά Σύνοδος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἔχει ἀπὸ τοῦ 1997 διὰ εἰδικῆς ὁμιλίας

καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου κατὰ τὴν τότε Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀποδείξει καὶ ὑποδείξει, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς ὡς παναιρετικὴ καὶ πανθηρσκειακὴ ἀλλόκοτος αἵρεσις καὶ ἔνωσις εἶναι μὲν σπανία καὶ παράδοξος, ἀλλ' ὄχι πρωτάκουστος. Εἶναι οὐσιαστικὰ ἀναβίωσις τοῦ «δόγματος» τοῦ αἵρετικοῦ τοῦ β' μ.Χ. αἰῶνος Ἀπελλοῦ, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν «ἕκαστον ὡς πεπίστευκε, διαμένειν σωθήσεσθαι γὰρ τοὺς ἐπὶ τὸν Ἐσταυρωμένον ἠλπικότητας ἀπεφαίνετο, ἀρκεῖ μόνον ἵνα ποιῶσιν ἔργα ἀγαθά»!⁷ Ὡς καὶ τοῦ ὁμοίου του Θεμιστίου, ὁ ὁποῖος ἐπλάτυνε τὸ μισαρόν τοῦτο δόγμα μετὰ δύο αἰῶνας καὶ εἰς τὴν πανθηρσκειαν, διδάσκων ὁ παράφρων, ὅτι «τὸ θεῖον ὡς ἄπειρον, ἀφείκειν ἵνα πιστεύωσιν εἰς αὐτὸ καὶ δοξάζωσιν αὐτὸ διαφόρως, εἰσὶν ὅμως ὅλα δεκτὰ τὰ σεβάσματα»!⁸

Αἵρετικὰ καὶ ἄθεα ἀρχαῖα κηρύγματα, ταυτιζόμενα ἀπολύτως μὲ τὰ Οἰκουμενιστικὰ μοντέρνα κηρύγματα τοῦ καιροῦ μας, ὡς π.χ. τὰ ἐξῆς ἐκ τῆς Β' Εὐρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνελεύσεως τῆς «Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» (Δ.Ε.Ε.) εἰς τὸ Γκράτς τῆς Αὐστρίας τὸ 1997, συνοπογραφέντα ὑφ' ὄλων τῶν αἵρετικῶν ὡς καὶ τῶν ψευδορθόδοξων Οἰκουμενιστῶν:

«Ἡ πρώτη μας καὶ μεγαλυτέρα πιστότης εἶναι μόνον ὁ Θεός, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔχει συγκροτήσει σ' ἓνα σῶμα Χριστοῦ... Ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε ἐρχόμενος σ' ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς μέσω ἄλλων ἀνθρώπων, τῶν πολιτισμῶν καὶ τῶν θρησκειῶν των ἂν καὶ πιστεύωμεν ὅτι ἔχομε δεχθῆ τὴν ἀσύγκριτη ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, προσφερομένην σὲ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ὄντα κάθε πολιτισμοῦ, (ἐν τούτοις) θὰ ἐμπλουτισθῶμεν ἀπὸ τὸν διάλογο μὲ ἄλλους, διότι θὰ μᾶς δείξῃ μία νέαν πλευρὰν τῆς ἀνεξαντλήτου αὐθεντίας τοῦ Θεοῦ».⁹

Ὅπως διαπιστώνετε, φίλοι ἀναγνώσταί, τὴν Κυριακὴν ἐντολὴν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν»¹⁰, οἱ -ὑποτίθεται διάδοχοι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων- αἵρετικώτατοι Οἰκουμενισταί ἔχουν πλέον

7) πρβλ. καὶ «Δωδεκάβιβλον» Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, βιβλ. β', κεφ. ιγ', παράγρ. γ'.

8) αὐτόθι.

9) βλ. «Οἰκουμενικὴ κίνησις καὶ Ὁρθόδοξος Ἀντιοικουμενισμὸς...», ὡς ἄνω, σελ. 122.

10) Ματθ. κη', 19-20.

5) βλ. «Ἐπίσκεψις», φ. 511/30-11-94.

6) βλ. Dr.D.C. Yermak - «Ἐσεκπάσμα τῆς Θεοσοφίας», ἐκδ. Στερέωμα, σελ. 14 καὶ 31: ἀπόσπασμα Ἑλληνικοῦ «θεοσοφικοῦ Δελτίου» τοῦ 1949.

μεταμορφώσει και ἀντικαταστήσει ἐμπράκτως μὲ τό: «Πορευθέντες ἐνωθεῖτε ἀδιαφόρως μὲ πάντα τὰ ἔθνη, διδάσκοντες αὐτοὺς ὅτι ὅλαι αἱ θρησκείαι και αἰρέσεις εἶναι ἐκ Θεοῦ!»! Ὡς νὰ εἶναι ὁ πανάγαθος Θεός, Θεὸς τῆς πλάνης, τῆς συγχύσεως και τῆς βλασφημίας, και ὄχι Θεὸς τῆς ἀληθείας και τῆς Ὁρθοδοξίας!

ΕΠΙΛΟΓΙΚΑ

Αἱ περιγραφεῖσαι βάσει ἀδιασειστων ντοκουμέντων μὲ μυστικὸν (μασσωνικόν) σχέδιον αὐταρχικαί, πραξικοπηματικαί και κακόδοξα πράξεις και δηλώσεις τοῦ ἐπιφανοῦς Πατριάρχου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κ. Ἀθηναγόρου κατὰ τὰ ἔτη 1963-1964 και ἐξῆς, ἔδωσαν πανθομολογουμένως μίαν βιαίαν ὄθησιν εἰς τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, μὲ ριζοσπαστικὴν προδοτικὴν τόλμην, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευαν πολλοὶ σημερινοὶ Οἰκουμενισταί. Διὰ τοῦτο οἱ ἐξ Ὁρθοδόξων Οἰκουμενισταί ἔχουν κάθε λόγον και αἰτίαν νὰ πανηγυρίζουν και εὐφημοῦν τὰς ἐπετεῖους τῶν ἀλησμονήτων ἐτῶν και προδοσιῶν τοῦ καταγγεληθέντος πολλάκις και ὡς ἐξέχοντος μασσώνου (ἴσως και θεοσοφιστοῦ, συμφώνως τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων) κ. Ἀθηναγόρου.

Τὸ θέμα εἶναι τι δίδαγμα και ὠφέλειαν ἀποκομίζουν ἐκ τῆς θλιβερᾶς αὐτῆς μνήμης οἱ θέλοντες Ὁρθοδοξεῖν και λέγοντες πλεῖστα ὅσα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πλὴν μένοντες εἰσέτι ἐν Ἐκκλησιαστικῇ ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῆς φοχολέθρου αὐτῆς αἰρέσεως και τῶν ἡγετῶν αὐτῆς.

Ἐκυκλοφορήθη τὸ 1920 (ὄχι εὐρέως) ἡ γνωστὴ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος «πρὸς πάσας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ κόσμου», ἡ μέχρι και νῦν εὐφημισμένη ὡς «Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ». Ὅμως «και οὐκ ἦν φωνὴ και οὐκ ἦν ἀκρόασις»¹¹ διαμαρτυρίας και ἀμύνης τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων!

Ἦλλαξε τὸ Πατροπαράδοτον ἡμερολόγιον, εἰσῆλθε δὲ τὸ Παπικὸν ἐτσιθελικῶς τὸ 1924. Μερὶς οὐχὶ μικρὰ Κλήρου και λαοῦ ὁμολογιακῶς ἐχώρισαν τὰς εὐθύνas των, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπεκρίθησαν ὅτι τὸ θέμα ἦτο... ἀστρονομικόν!! Καὶ ὅτι «ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον»¹² δὲν κατανοεῖ τὴν ὠφέλειαν τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου!

Ἐνεκλωβίσθησαν εἰς τὸ Π.Σ.Ε. οἱ ἐξ Ὁρθοδόξων Οἰκουμενισταί μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον: «διὰ νὰ τοῦ εὐαγγελίσουν τὴν

Ὁ Παπικὸς «διάκονος» λαμβάνει τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ χειρῶν τοῦ Βαρθολομαίου, ὁ δὲ ψευδορθόδοξος ἐκ τῶν τοῦ Πάπα! Χαρακτηριστικὴ σκηνὴ τοῦ συλλειτούργου τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

Ὁρθοδοξίαν», ἦλθε ἔτοιμος ἡ δικαιολογία!

Προσκυνᾷ αὐθαίρετα τὸν Πάπαν και αἶρει πραξικοπηματικὰ τὰ ἀναθέματα ὁ Ἀθηναγόρας τὸ 1964: «μὴ προχωρᾶτε ἄλλο, θὰ σᾶς ἀποκηρύξουμε» ἤρχισαν νὰ λέγουν οἱ ὄνειρευόμενοι Ὁρθοδοξεῖν, ἀλλὰ ἐπικοινωνοῦντες πλήρως μετὰ τῶν ψευδορθοδόξων Οἰκουμενιστῶν.¹³

Ἐκαθιερώθησαν αἱ συμπροσευχαί ἔπειτα και τὰ φιλοαιρετικὰ και ἀρνησίχριστα κηρύγματα: ὑπομονὴ «ἄχρι καιροῦ», ἔλεγαν οἱ «συντηρητικοί» Νεοημερολογίται! «Ἐ, δὲν συνελειτούργησαν ἀκόμη».

Ἐρχεται και τὸ συλλείτουργον τοῦ Δημητρίου τὸ 1987: «δὲν ἦτο συλλείτουργον» ἐφώναζαν οἱ ἀχρικαιρισταί (ἀντίθετα μὲ ὅσα σήμερον οἱ ἴδιοι παραδέχονται!).

Ξεκινᾷ δειλά-δειλά και ἡ ἐκδήλωσις τῆς πανθησκείας (Ἀσσίζη, συνέδρια, διάλογοι κ.λ.π.): και πάλιν τὰ ἴδια οἱ ἀχρικαιρισταί: «θὰ σᾶς ἀποκηρύξουμε»!

Σήμερον πλέον ἔχουν προδοθεῖ τὰ πάντα ὑπὸ τῶν Οἰκουμενιστῶν, ὥστε ἀκόμη και ἂν κάποιος ὀνομάσῃ αὐτοὺς Ὁρθοδόξους ἀμαρτάνει και πλανᾶται φανερῶς, οἱ ἴδιοι δὲ οἱ ἀχρικαιρισταί κατὰ καιροὺς καταγγέλουν δημοσίως ὡς αἰρετικούς τοὺς ποιμένας των, και ὁμως! Συνεχίζουν νὰ τοὺς ἀκολουθοῦν! Τὸ «ἄχρι καιροῦ» δὲν τελειώνει ποτέ!

Δὲν εὐθύνονται, λοιπόν, μόνον οἱ Οἰκουμενισταί διὰ τὴν διεθνή παράλυσιν και σχεδὸν ἐξάλειψιν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὡσαύτως εὐθύνονται και ὅσοι τοὺς ἀκολουθοῦν και τοὺς στηρίζουν,

11) Γ' Βασ. ιγ', 26.

12) Ἰωάν. ζ', 49.

13) πρβλ. π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου «Ἄρθρα-Μελέται-Ἐπιστολαί», τόμ. α', σελ. 165.

Ἐπίσκοποι, Κληρικοί καὶ Λαϊκοί, συνεχίζοντες νὰ ἀποτελοῦν ποιμνιό τους καὶ νὰ τοὺς προσκυνοῦν ὡς «Μακαριώτατους» καὶ «Παναγιώτατους» κ.λ.π. κ.λ.π.

Δυστυχῶς οἱ ἐν λόγῳ «ἀχρικαιρισταί» μὲ τὰς συνεχεῖς ἀναβολὰς των ἐνόσησαν πλέον τὸν «Μιθριδατισμόν», διὰ τῆς σταδιακῆς καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀποδοχῆς τῶν ἐπὶ μέρους προδοσιῶν τῶν Οἰκουμενιστῶν. Μιθριδάτης, βασιλεὺς ὢν ἀρχαῖος τῆς Περσίας, φοβούμενος μήπως οἱ ἐχθροὶ του τὸν δηλητηριάσουν, ἤρχισε νὰ μεταλαμβάνη ἐλαχίστην ποσότητα δηλητηρίου. Μόλις ὁ ὀργανισμὸς του ἐθίζετο εἰς αὐτήν, τὴν ἠῦξανε ὀλίγον, ὥστε εἰς ὀλίγον καιρὸν μία κανονικὴ δόσις δηλητηρίου δὲν τὸν ἐπηρέαζε οὐδαμῶς, ὁπότε δὲν ἐφοβεῖτο τὸν διὰ δηλητηρίου θάνατον! Ἀναλογικῶς λοιπόν, μικρὰν ποσότητα Οἰκουμενισμοῦ (συγκριτικῶς μὲ τὸν σημερινὸν ξεπεσμόν) ἐδέχθησαν τὸ 1924 οἱ γενόμενοι Νεοημερολογίται, μικρὰν μὲ τὸ Π.Σ.Ε., μικρὰν μὲ τὸν Ἀθηναγόρα κ.ο.κ., ὥστε σήμερον ἔχουν πλέον καταστῆ ἀναίσθητοι καὶ οὐσιαστικῶς ἀδιάφοροι ἔναντι τοῦ ψυχοκτόνου δηλητηρίου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τὸ ὁποῖον καθημερινῶς δίδεται εἰς τεραστίας καὶ θανατηφόρους δόσεις, ἀλλὰ δὲν ἐνδιαφέρονται, λόγῳ τοῦ Μιθριδατισμοῦ των!

Οἱ ἀπανταχοῦ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι («Παλαιοημερολογίται»), οἱ ἔχοντες ἀποτειχισθεὶ τῆς αἰρετικῆς Οἰκουμενιστικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποτελοῦντες τὴν συνέχειαν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὁρθόδοξου, δοξάζομεν καὶ εὐγνωμονοῦμεν ἀπείρως τὸν Θεόν, διότι διακρατεῖ ἡμᾶς καθαρὸς ἐκ τῆς παναιρετικῆς καὶ ἀντιχριστοῦ λύμης. Ἐκ τῶν πραγμάτων ἔχει πλέον ἀποδειχθεὶ δὲ σήμερον, πόσον ἀπόλυτον δίκαιον εἶχον οἱ ὁμολογηταὶ προπάτορες ἡμῶν, παραμένοντες εἰς τὸ Ὁρθόδοξον ἡμερολόγιον-ἐορτολόγιον. Ὅσοι πλανῶντες ἐκήρυσσον ἢ κηρύσσον ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου «μικρὸν εἶναι, δὲν εἶναι τίποτα σπουδαῖον», ἅς ἴδουν ποῦ ἔφθασαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀρχῆς τὰ πράγματα σήμερον, καὶ ἅς ταπεινωθοῦν. Ἄς ἀναγνώσουν πάλιν προσεκτικὰ τὴν Κωνσταντινουπολίτικην Ἐγκύκλιον τοῦ 1920, βλέποντες ποῖον τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Οἰκουμενιστικῆς ἀποστασίας, ἐπιβληθὲν μετὰ τεσσάρων μόλις ἐτῶν. Εἶναι μάλιστα ἄξιον μνείας, ὅτι ὁ διακεκριμένος Καθηγητῆς π. Γεώργιος Μεταλληνὸς εἰς πρόσφατον ἄρθρον του κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὑπερτονίζει ἀκριβῶς αὐτό, πρὸς ἔλεγχον τῶν μυωπικῶν φονταμενταλιστῶν Οἰκουμενισ-

στῶν: «Ἐποστηρίχθηκε παραπάνω ἡ σχέση (καὶ) τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἡμερολογιακοῦ προβλήματος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι κανεῖς “παλαιοημερολογίτης” γιὰ νὰ κάμει αὐτὴ τὴν διαπίστωσι, ποῦ ἔχει γίνεῖ ἤδη ἀπὸ πολλοῦς». Καὶ εἰς τὴν ἀκόλουθον ὑποσημείωσιν προσθέτει: «Ἡ “παραδοχὴ ἐνιαίου ἡμερολογίου” προτείνεται ρητὰ ὡς πρῶτο βῆμα στὴν ἐνωτικὴ πορεία! “Τὶ ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;”».¹⁴ Εὔγε εἰς τὴν παρηρησίαν τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Καθηγητοῦ! Εὐχόμεθα ὅπως ὀλοκληρώσῃ αὐτὴν κατὰ τὰ ὡς ἄνω Πατερικῶς δεδομένα...

Καὶ ἅς ἐμβαθύνουν ἐπίσης εἰς τὰς Πατερικὰς σοφὰς ὑποθήκας: «Μικρὸν παραποιθὲν, τὸ ὄλον λυμαίνεται»¹⁵ καὶ: «Ἡ ἐν ὀλίγῳ τῆς ἀληθείας παρατροπή, τῇ ἀσεβείᾳ τὴν πάροδον δέδωκεν».¹⁶

Ἀδελφοί, σᾶς ἀναμένωμεν ὅπως ἐπιστρέψετε ἀγαλλόμενοι εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ σωτήριον Ὁρθοδοξίαν, ὥστε νὰ ἐκπληρώσετε -ἐπὶ τέλους- αὐτὰ ποῦ πολλάκις ὑπεσχέθητε δημοσίως, μάλιστα δὲ καὶ κατηγορηματικώτερον εἰς τὸ περυσινὸν «Διορθόδοξον Θεολογικὸν Συνέδριον περὶ Οἰκουμενισμοῦ» τῆς Θεσσαλονίκης:

«Νὰ διατρανωθεῖ πρὸς τὶς Ἐκκλησιαστικὰς ἡγεσίαις ὅτι σὲ περίπτωσιν ποῦ ἐξακολουθήσουν νὰ συμμετέχουν καὶ νὰ ἐνισχύουν τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, διαχριστιανικοῦ καὶ διαθρησκευτικοῦ (σ.σ. ὅπως ὄντως καὶ κατὰ πάντα ἐξακολουθοῦν), ὁ ἐπιβεβλημένος σωτήριος, κανονικὸς καὶ ἀγιοπατερικὸς δρόμος τῶν πιστῶν, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, εἶναι ἡ ἀκοινωνησία, ἡ διακοπὴ δηλαδὴ τοῦ μνημοσύνου τῶν ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι καθίστανται συνυπεύθυνοι καὶ συγκοινωνοὶ τῆς αἵρέσεως καὶ τῆς πλάνης. Δὲν πρόκειται περὶ σχίσματος, ἀλλὰ περὶ θεαρέστου ὁμολογίας... “Ὁ κοινωτῶν ἀκοινωνήτω ἀκοινώνητος ἔστω”...»¹⁷.

Ἀμήν! Γένοιτο!

Τέλος

14) βλ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», φ. 1583, σελ. 3-4.

15) Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου PG. 61, 622.

16) Ἁγ. Γρηγορίου Νύσσης PG. 44, 1249.

17) βλ. «Παρακαταθήκη», φ. 38, σελ. 11-12. Ἐπισημαίνωμεν ὁμῶς, ὅτι «ἀκοινωνησία» δὲν σημαίνει θεολογικῶς καὶ Πατερικῶς μόνον διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ΚΑΙ διακοπὴν πάσης Ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν αἰρετικὸν καὶ τοὺς αὐτῷ κοινωοῦντας. Ἄς προσέξουν τοῦτο ἅπαντες. Δὲν χρειάζονται δὲ περαιτέρω παραπομπαὶ εἰς πρᾶγμα τοσοῦτον γνωστὸν καὶ εἰς τὰ ἀπλούστερα μέλη τῆς Ἐκκλησίας...

«ΜΗΝΥΜΑΤΑ ἌΝΩΘΕΝ»

Ἀπὸ καιροῦ εἶχαμεν σκεφθεῖ τὸν συσχετισμὸν τῶν διαφορῶν δεινῶν ποὺ περνᾷ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Νεοσημερολογιτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰ τολμηρὰ ἄλματα εἰς τὴν Οἰκουμενιστικὴν διάβρωσιν τοῦ κ. Χριστοδοῦλου καὶ τῶν περὶ αὐτόν, πλὴν ἐδισταζάμε νὰ δημοσιεύσωμεν περὶ αὐτοῦ, ἵνα μὴ δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς ζητοῦντας ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν ἡμῶν, ὡς «ἀκραιῶν» καὶ «φανατικῶν». Ἴδού, ὅμως, τὴν δι' ὀλίγον σιωπὴν μας ἔρχεται νὰ λύσῃ ἡ Νεοσημερολογιτικὴ εὐστοχος γραφίδα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» κ. Γεωργίου Ζερβοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν ὡς ἄνω τίτλον ἐδημοσίευσε σχετικὸν ἄρθρον πρόσφατα (φ. 1611, 23 Σεπτεμβρίου, σελ. 15), ὑποδεικνύοντας τὸν ὡς ἄνω συσχετισμὸν. Ἐλησμόνησε μόνον (καὶ τὸ προσθέτομεν ἡμεῖς), ὅτι ἡ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐνσκήψασα (καὶ εἰσέτι ὑφέρπουσα) τρομερὰ σκανδαλοθηρικὴ κρίσις εἰς τὴν Νεοσημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν μετὰ ὅλα τὰ ἐπακόλουθά της, συνέπεσε καὶ μετὰ τὴν προδοτικὴν καὶ μυστικοπαθεὴ προετοιμασίαν τῶν ταγῶν τῆς πρὸς φιλοξενίαν τοῦ ὑπ' αὐτῶν προσκαλεσθέντος (διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι) 13ου συνεδρίου τῆς ἐπιτροπῆς «Παγκοσμίου Ἱεραποστολῆς καὶ Εὐαγγελισμοῦ» τοῦ Π.Σ.Ε. . Ἄμεσος καὶ καταφανὴς καὶ αὐτὸς ὁ συσχετισμὸς καὶ ἡ ἄνωθεν παιδεία τῶν ἔτι καὶ ἔτι ἐκπεσόντων ἐν Ἑλλάδι ψευδορθοδόξων Οἰκουμενιστῶν, καθότι «ἀποδῶ Κύριος τῶ ποιοῦντι τὰ πονηρά, κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ...» (Β' Βασιλ. γ', 39)

Ἀκολουθεῖ τὸ προαναφερθὲν ἄρθρον (οἱ τονισμοὶ ὠρισμένων σημείων ἡμέτεροι):

«**Ο** Θεὸς δείχνει τὰ “σημάδια” Του εἰς τοὺς ἔκκλησιαστικοὺς ἡγέτας τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ οἱ τελευταῖοι ἀρνοῦνται νὰ τὰ ἴδουν. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν πνευματικὴν ἀποστασίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας, εἶχομεν θεοσημίας. **Ὅλοι οἱ Μητροπολίται, οἱ ὁποῖοι εἶχον πρωταγωνιστικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἀθηνῶν, ἐκλυδωνίσθησαν, ἐμειώθη τὸ κύρος των καὶ ἐξωλοθρεύθησαν.** Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπώλεσε τὴν αἴγλην καὶ τὸ κύρος του, ἡ δημοφιλία του ἐγνώρισε πρωτοφανῆ πτώσιν, εὐρέθη εἰς τὸ «μάτι τοῦ κυκλώνα» μετὰ ἀποκαλύψεις διὰ τὸ περιβάλλον του ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμίαν του νὰ ἐπιλέξῃ συνεργάτας καὶ νὰ ἀσκήσῃ ἀποτελεσματικὴν διοίκησιν. Ἐπίσης εὐρέθη ἀντιμέτωπος μετὰ πρωτοφανεῖς κατηγορίας, διὰ τὰς ὁποίας ὑπεχρεώθη νὰ ἀπολογηθῇ διὰ συνεντεύξεων, δηλώσεων καὶ μηνυμάτων. **Ὅλοι αἱ ἀποκαλύψεις, εἰς συνδυασμὸν μετὰ τὴν θεματογραφίαν διὰ τὰς σχέσεις του ἢ μὴ μετὰ τὸν ὑπόδικον καὶ ἡδη φυλακισμένον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον Γιοσάκην, τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰς σχέσεις μετὰ τὸν Βαβυλῶνα καὶ τὰς ἐξελίξεις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐκλόνησαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ πιστοῦ λαοῦ πρὸς τὰ πρόσωπα τῆς Διοικήσεως καὶ Ποιμανούσεως Ἐκκλησίας, ἀλλὰ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας.** Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα ἐγνώρισε τὴν πτώσιν τῆς δημοφιλίας καὶ ἐπροβλημάτισε τὸν Ὁρθόδοξον πιστὸν λαόν.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κερκύρας Τιμόθεος ἔσβησε ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὴν Ρώμην. Ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος προσφώνων τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Βατικανοῦ Καρδιανάλιον Βάλτερ Κάσπερ, ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, εἶχε τονίσει ὅτι παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ πιστοῦ λαοῦ, τῶν Ἱερομονάχων καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τὸν κίνδυνον νέου σχίσματος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν Θεολογικὸν Διάλογον διὰ τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Πάπα καὶ ἀκολουθῶς τοῦ Καρδιανάλιου Βάλτερ Κάσπερ, ἦτο ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ ὀλίγον, καὶ ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς ἐξέλιξιν ἡ κρίσις μετὰ τὸ Φανάρι, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας **ὑπέβαλε** τὴν παραίτησίν του ἀπὸ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πολὺ ἀργότερον καὶ ἐνῶ εὐρίσκοντο εἰς ἐξέλιξιν ἡ σκανδαλολογία περὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὸν ρόλον τῆς εἰς τὰ “παίγνια” τοῦ Βαβυλῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ ἡ σκανδαλολογία περὶ τὸν Μητροπολίτην Περαιῶς κ. Καλλίνικον, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων **εὐρέθη ἀντιμέτωπος μετὰ κατηγορίας**, ἡ φοβερωτέρα ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο αὐτὴ διὰ τοὺς χειρισμοὺς εἰς τὸ Ἴδρυμα Μερτικοπούλου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ὑπεχρεώθη νὰ δώσῃ ἀπὸ τηλεοράσεως μεγάλην μάχην,

διὰ νὰ καταρρίψῃ τὰς κατηγορίας. Τὸ αὐτὸ ἐπεχείρησε καὶ δι' ἀνακοινώσεων. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης δὲν ἔχει πλέον τὴν αἴγλην καὶ τὸ κύρος, ποὺ εἶχε μέχρι πρότινος. Ἡ δημοφιλία του εἰς τὸ Πανελλήνιον δὲν εἶναι ὅπως πρῶτα. Ὁ πιστὸς λαὸς ἐπροβληματίσθη ἐντόνως.

Ο Μητροπολίτης τέως Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὸν Σεβ. Καλαβρύτων εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εὐρέθη ἀντιμέτωπος μὲ φοβερὰς ἀποκαλύψεις καὶ κατηγορίας, αἱ ὁποῖαι ἐκλόνισαν τὸν πιστὸν λαόν, ἐπροκάλεσαν μέγαν θόρυβον καὶ ὑπεχρέωσαν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ. Ὁ πρῶην Θεσσαλιώτιδος κ. Θεόκλητος, ὁ ὁποῖος εἶχε πρωταγωνιστικὸν ρόλον κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Πάπα, εὐρέθη ἀντιμέτωπος μὲ κατηγορίας καὶ κατηγορίας, καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ὀδηγηθῆ, ἐπικαλούμενος τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, εἰς παραίτησιν καὶ σήμερον νὰ ἔχη τὸ ἀξίωμα τοῦ Μητροπολίτου ἀλλὰ ὄχι καὶ ἔδραν... Ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν ομάδα, ὁ ὁποῖα εἶχε πρωταγωνιστικὸν ρόλον εἰς τὴν ἔλευσιν καὶ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Πάπα διασώζεται μόνον ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς κ. Δανιήλ.

Α ῥα εἶχομεν πολλὰς θεοσημίας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Πάπα, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουσαν νὰ προβληματίσουν τὴν ἐν ἀποστασίᾳ εὐρισκομένην ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσιαστικὴν ἡγεσίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ τὸ συντονιστικὸν κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, μὲ πρῶτον καὶ καλύτερον τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποῖου ἐντείνονται αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν προσέγγισιν καὶ τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι στηρίζεται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ τὴν ἡγεσίαν τῆς Εὐρώπης εἰς τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά του, εὐρίσκεται ἀντιμέτωπον μὲ τὴν ἐπιθετικότητα τοῦ ἐπισήμου κράτους καὶ παρακράτους τῆς Τουρκίας. Διὰ πρῶτην φορὰν μετὰ ἀπὸ ἔτη ἡ Τουρκία ἀμφισβητεῖ τὸ νομικὸν καθεστῶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν Οἰκουμενικότητά του, ἀρπάζει τὴν περιουσίαν του, ἀπαγορεύει τὴν λειτουργίαν κατασκηνώσεων, παρεμβάλλει ἐμπόδια, παραβιάζον διεθνεῖς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι κατοχυρώνουν τὰ δικαιώματά του. Ἐνῶ ἀρνεῖται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῆς ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2004. Πάντα ταῦτα, ἐνῶ ἡ ἡγεσία τοῦ Ἑλληνισμοῦ κάμνει τὸν τροχονόμον τῆς Τουρ-

κίας πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν. Τὰς τελευταίας ἑβδομάδας εἶχεν ἀναπτυχθῆ μία τάσις, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποῖαν ὁ νέος Πάπας εἶχε διατυπώσῃ τὸ αἶτημα, διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Φανάρι. Ἡ ἐπίσκεψις ἐνετάσσετο εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐνισχύσεως τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐνότητα. Ἡ ἐπίσκεψις εἶχε προγραμματισθῆ διὰ τὴν περίοδον τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. **Τὴν ἐπίσκεψιν δὲν ἐπέτρεψε τὸ Τουρκικὸν Κράτος.** Τὸ ὁποῖον, ὅμως, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῆ ἀντιμέτωπον μὲ τὴν κοινὴν γνώμην, ἀπηύθυνε πρόσκλησιν πρὸς τὸν Πάπαν νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Τουρκίαν τὸ 2006. Ἡ σχετικὴ ἀνταπόκρισις τοῦ ΑΠΕ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Σεπτεμβρίου, ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Πρόσκληση πρὸς τὸν Πάπα Βενέδικτο 16ο, «**Π**νὰ ἐπισκεφτεῖ ἐπίσημα τὴν Τουρκία τὸ 2006, ἀπῆύθηνε ὁ Τοῦρκος πρόεδρος κ. Ἀχμέτ Νετζιζντὲ Σεζέρ, ἐπεσήμανε σήμερον, στὴν Ἄγκυρα, ὁ κ. Ναμὶκ Τάν, ἐκπρόσωπος τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Ὁ κ. Τάν εἶπεν ὅτι, «ἡ Τουρκία εἶναι μία ἀπὸ τὶς ὑποδειγματικὰς χώρας, ποὺ ἔχει λαϊκὴ (secular) δομὴ στὸ κράτος, ποὺ ἐνθαρρύνει τὸν διαθρησκευτικὸν διάλογον καὶ τὴν ἀνοχή (tolerance)».

Ἀνακοίνωσις, ποὺ ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ τουρκικὸν ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ἀναφέρει ὅτι, «ὁ πρόεδρος κ. Ἀχμέτ Νετζιζντὲ Σεζέρ ἔχει ἀπευθύνει πρόσκληση πρὸς τὸν Πάπα Βενέδικτο 16ο νὰ ἐπισκεφτεῖ ἐπίσημα τὴν Τουρκία τὸ 2006, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ αὐτοπροσώπως τὴν ὑπάρχουσα - στὴν Τουρκία- ἀτμόσφαιρα κατανόησης μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν, ποὺ ὡς βᾶσις ἔχει τὴν ἐκτίμησιν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν».

Νωρίτερα, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶχε ἀπευθύνει πρόσκληση στὸν νέον ποντίφικα νὰ ἐπισκεφτεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν 30ῆ Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς Θρονικῆς Ἑορτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Πάπας Βενέδικτος ὁ 16ος εἶχε ἀνακοινώσῃ ὅτι ἐτοιμάζονταν, γιὰ νὰ ἀνταποκριθῆ στὴν πρόσκληση.»

Πρὸ τῆς προαναφερομένης ἐξελιξέως εἶχε πραγματοποιηθῆ τὴν 12ην Σεπτεμβρίου «Σύνοδος» Παπικῶν καὶ ἐκπροσώπων Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ Φανάρι (μὲ συμμετοχὴν τῶν Πατριαρχείων Ρωσίας, Σερβίας, Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν), ὅπου ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν πορείαν τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, μὲ σκοπὸν τὴν ἐνότητα. «Ὅλαι αἱ προαναφερόμεναι δυσμενεῖς ἐξελιξέεις εἶναι ἄσχετοι μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ;»

Ἡ βραχὴ
βίβλος
καὶ
πολλὴ
σύνεσις

ΝΕΟΕΠΟΧΙΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Πληθύνονται τὰ ἀντίχριστα μέτρα ἐναρμολογισμοῦ καὶ ἀφομοιώσεως τῶν διαφόρων κρατῶν εἰς τὴν Οἰκουμενιστικῶν προτύπων ἄθρησκον κοινωνίαν, τὰ ὁποῖα εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη μάλιστα ἐπιβάλλονται συνήθως μὲ τὴν μορφήν «ντιρεκτίβων» (ἀναγκαστικῶν ἢ καὶ προαιρετικῶν -εἰς τὴν ἀρχήν, διὰ παραπλάνησιν καὶ σταδιακὴν ἐπιβολὴν μὲ μετριασμόν τῶν ἀντιδράσεων- ὁδηγιῶν). Ἡ νέα «πρὸς τὸ παρόν» προαιρετικὴ ὁδηγία, ἐνεκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς συνελύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, κατὰ τὰ εἰδησεογραφικὰ δελτία, ὀρίζει: «ἐνθάρρυνση τῶν μαθητῶν νὰ ἀνακαλύπτουν τὶς θρησκείας τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ἀμεροληψία στὴν διδασκαλία τῶν σημαντικότερων θρησκειῶν, ποὺ δὲν θὰ ἔχει τὸ στυλ κατήχησης». Πρόκειται περὶ ὠμῆς καὶ ἀπροκαλύπτου παρεμβάσεως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν παράδοσιν ἐκάστου κράτους καὶ κατ' οὐσίαν μεθοδευμένην κατάργησιν αὐτῆς, διὰ τῆς οἰκοδομῆς μιᾶς νέας γενεᾶς μνημένης εἰς τὸ νεοεποχικὸν καὶ μασσωνικὸν πνεῦμα τῆς «θρησκειολογίας», τοῦ συγκριτισμοῦ καὶ τῆς ἰσότητος τῶν διαφόρων θρησκειῶν, ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει καὶ ἡ ἀντίχριστος θεοσοφία ὡς σκοπὸν τῆς εἰς τὸν Κατασταστικόν τῆς (πρβλ. παρὸν τεύχος, σελ. 334). Ἐὰν συντόμως δὲν ἐξέλθῃ ἐκ τῆς σιωνοκρατουμένης Ε.Ε. ἢ Ἑλλάς, εἰς ὀλίγα μόνον ἔτη θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ ὡς παραδοσιακὸν Ὁρθόδοξον ἔθνος· εἰς τοῦτο ἄλλωστε ἀποβλέπουν παρόμοιαι «ντιρεκτίβαι»: εἰς τὴν ἄλλωσιν καὶ ἀλλοίωσιν τῶν Ὁρθοδόξων κρατῶν διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς-δικτατορικῆς κατ' οὐσίαν- ἐπιβολῆς διαφόρων ἀντορθόδοξων μέτρων καὶ νόμων, τὸ περιεχόμενον τῶν

ὁποίων εἴτε τυπικῶς, εἴτε ἀτύπως, πρὸ πολλοῦ ἐφαρμόζονται ἤδη εἰς τὰ μὴ Ὁρθόδοξα κράτη-μέλη τῆς Ε.Ε..

Σημείωσις: Τὸ παρὸν τεύχος εὕρισκετο εἰς τὸ τυπογραφεῖον, ὅτε τὴν 6ην/19ην Ὀκτωβρίου ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου πρὸς ψήφισιν, τὸ ὁποῖον μεταξὺ καὶ ἄλλων ἀντιχριστιανικῶν, προτείνεται ἀκριβῶς «ἡ μετατροπὴ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν... ἀπὸ ὁμολογιακὸ σὲ θρησκευολογικόν»!! Γνωρίζομεν πόσον δοσίλογοι εἶναι οἱ δυτικόπληκτοι πολιτικοὶ μας, ἀλλὰ τόσον σύντομον καὶ δουλικὴν συμμόρφωσιν -ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν- εἰς τὰ «ἄνωθεν» κατευθυνόμεθα, δὲν τὴν ἀνεμέναμεν! **I.I.**

ΟΙΚΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΘΕΪΚΩΝ «ΕΝΤΟΛΩΝ» ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΝ !

Οἱ δυτικοὶ ἄρχοντες τῆς Παγκοσμιοποιήσεως καὶ αὐτόκλητοι κριταὶ καὶ δικασταὶ πάσης τῆς Οἰκουμένης, ἤρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦν Μωαμεθανικὰς μεθόδους ἐπιβολῆς. Ὅπως οἱ Μωαμεθανοὶ ἐπικαλοῦνται τὴν θεϊκὴν δικαιοσύνην καὶ ἐντολὴν διὰ τὰς τρομοκρατικὰς καὶ αὐταρχικὰς ἐνεργείας των, οὕτω -κατὰ μαρτυρίαν τοῦ BBC κατὰ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου- ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος Τζώρτζ Μπους ἐπικαλεῖται ὅτι «ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε» νὰ αἵματοκυλίσει -εἰς τελικὴν ἀνάλυσιν- Ἀφγανιστάν, Ἰράκ καὶ ἐν γένει τὴν Μέσην Ἀνατολήν! Τὸ ἐρώτημα εἶναι: ποῖος «Θεὸς» ἦτο αὐτός; Ὅπωςδὴποτε ὄχι ὁ γνήσιος, Τριαδικὸς καὶ μοναδικὸς Θεὸς τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς φιλαδελφίας. Σκεφθεῖτε τώρα τί θὰ γίνῃ, ἐὰν εἰς διαφόρους χώρας ἐμφανισθοῦν μερικοὶ, οἱ ὁποῖοι θὰ διακηρύσσουν ὅτι «ὁ Θεὸς τοῦς εἶπε» νὰ διαπράξουν τὸ τάδε ἐγχείρημα, ἐγκλημα, ἐπίθεσιν, πόλεμον, γενοκτονίαν, καταστροφὴν! Ὅλη ἡ ὑφήλιος θὰ μετατραπῇ εἰς ἀνεπανάληπτον, ἀνίατον, σχιζοφρενικὸν καὶ αὐτοκαταστροφικὸν πεδῖον φόνων καὶ συγκρούσεων! Παρόμοιοι ἰσχυρισμοὶ καταβιβάζουν τοὺς ἰσχυριζομένους εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ἄκρω ἐπικινδύνων καὶ αὐτοκλήτων ἡγετῶν τῶν λεγομένων «καταστροφικῶν λατρειῶν καὶ σεκτῶν», οἱ ὁποῖοι δι' ὅ,τι παράνομον καὶ ἀπάνθρωπον ἐπιτελοῦν, ἰσχυρίζονται ἀκριβῶς οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ὅτι κάποιος «Θεὸς τοῦς εἶπε» νὰ τὸ κάμουν! **I.I.**

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ «ΠΛΕΙΟΥΗΦΙΑ»;

Ποία ἡ σχέση τῆς σατανολάτρου Μασονίας καὶ τῶν διαφόρων παγκοσμίων «ἀνθρωπιστικῶν» ὀργανισμῶν; Ἴδου ἀπόσπασμά τι ἐκ τοῦ περιφήμου περὶ τῶν Μασόνων βιβλίου τοῦ Leo Taxil «Τὰ Μυστήρια τῶν Μασόνων»:

«Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνδόξου ἐκλεκτοῦ τῶν Δεκαπέντε ὡς σκοπὸν ἔχουν τὴν σπουδὴν τῶν διεθνῶν σχέσεων, θεωρουμένων ὑπὸ τὴν τριπλὴν ἐποψίν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος, τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὄλων τῶν ἐθνῶν, κατέχουν ἐπὶ τῷ αὐτῷ τίτλῳ ὡς προσωπικὸν ἀναπαλλοτρίωτον δικαίωμα». Καί: «Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνοι οἱ ἱερεῖς, οἱ μοναχοὶ καὶ αἱ μοναχαὶ ποὺ πρέπει νὰ καταδιωχθῶν καὶ ἐξαφανισθῶν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ οἱ συνένοχοί των». Αὐτὰ ἐδίδασκον οἱ Μασόνοι πρὸ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν (1887) καὶ ἰδού, τι προτείνει σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἡ νεοῖδρυτος «Ἑλληνικὴ Ἐνωσις διὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου»: α) Τὸ ὑποχρεωτικὸν τοῦ Πολιτικοῦ Γάμου. β) Τὴν ὑποχρεωτικὴν δῆλωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ νεογεννηθέντος παιδίου εἰς τὸν ληξιαρχὸν παρουσίᾳ μαρτύρων, πρὸ τῆς Βαπτίσεως, ἡ ὁποία ἀπεξαρτεῖται ἐκ τῆς ὀνοματοδοσίας. γ) Κατάργησις τοῦ θρησκευτικοῦ ὄρκου, καὶ μὴ παρουσία κληρικῶν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ποὺ ἀπαιτεῖται ὄρκος (Βουλὴ, Δημόσιες ὑπηρεσίαι κ.λ.π.). δ) Κατάργησις τοῦ νόμου περὶ προσηλυτισμοῦ καὶ ποινὰι γιὰ τοὺς «Ζηλωτὰς» καὶ μικρομάδας φανατικῶν ποὺ θὰ κάνουν προσηλυτισμό. ε) Χωρισμὸς Κράτους-Ἐκκλησίας, κατάργησις τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ μισθοδοσία αὐτῶν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιστραφῇ ὅλη ἡ περιουσία (μέσα σὲ δύο ἔτη) ποὺ ἔλαβε τὸ Κράτος ἀπὸ τὸ 1945, ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ ἡ Ἐκκλησία ὅτι πράγματι ἦταν δική της! ς) Καταργεῖται τὸ ὁμολογιακὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀ Λυκείου ὀνομάζεται θρησκευτολογία. ζ) Καταργεῖται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τὸ τμήμα Θρησκευμάτων, καὶ δημιουργεῖται εἰς τὸ Κράτος Διεύθυνσις Θρησκευμάτων. η) Ἡ Ἐκκλησία μεταβάλλεται εἰς Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖο θὰ ὑποχρεοῦται νὰ δημοσιεύει ἰσολογισμοὺς, ὅπως οἱ ἑταιρεῖες. θ) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἀναλογικῶς καὶ διὰ ἄλλα ἀγνωρισμένα θρησκευτά: καὶ ι) Προβλέπεται ἡ προαιρετικὴ καύσις τῶν νεκρῶν καὶ ἡ

δημιουργία ἀποτεφρωτηρίων. Κάμετε, λοιπὸν, συγκρίσεις τῶν ἀνωτέρω παλαιῶν μασονικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν νέων, καὶ ἐξάγετε τὰ συμπεράσματά σας: (ἀλήθεια ὅμως, διὰ τοῖς Ζηλωτὰς καὶ διὰ ποίας ποινὰς ὁμιλεῖ τὸ μυστηριῶδες τέταρτον ἄρθρον;). Ἀξίζει δὲ νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι αὐταὶ αἱ προτάσεις τῆς... νεοφανατοῦς «Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως διὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτου» (sic!) υἱοθετήθησαν ἤδη ὑπὸ τινῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, ἀναμένοντα δὲ τὴν συνέχειαν εἰς τὰ ἔδρανα τοῦ «Ναοῦ τῆς Δημοκρατίας», ἐκφράζωμεν μίαν εὐλογον ἀπορίαν: Τὶ εἶδους «Δημοκρατία» εἶναι αὕτη, ποὺ ἐνδιαφέρεται καὶ μεριμνᾷ διὰ τὰ ἀφηρημένα «δικαιώματα» τῆς μειοψηφίας (ξένοι, λαθρομετανάστες κ.λ.π.), καὶ περιφρονεῖ ἐπιδεικτικῶς διὰ τὰ ὄσια καὶ ἱερὰ σεβάσματα καὶ ἡθὴ τῆς πλειοψηφίας (Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί); Ἀλλὰ φεῦ! ἔαν αὕτη ἡ πλειοψηφία δὲν ἦτο κατακερματισμένη, διχασμένη καὶ ἀλλοτριωμένη, θὰ ἐπέτρεπεν ἄραγε ὁ Πανάγαθος Θεὸς εἰς τὰς ἀντιχρίστους δυνάμεις νὰ ὑπερισχύσουν καὶ νὰ καταισχύουν τοὺς Ὁρθοδόξους; Ἐκτὸς καὶ ἔαν τελικῶς, οἱ ὄντως Ὁρθόδοξοι δὲν εἶναι πλέον ἡ πλειοψηφία, ἀλλὰ ἡ μειοψηφία! Ἡ οὐσιώδης μειοψηφία, κατὰ τὴν ἀκριβῆ πνευματικὴν σημασίαν (πρβλ. Λουκᾶ ἰβ', 32): ὅποτε εἰσερχόμεθα παράλληλα μὲ τὸν αἰῶνα τῆς «τεχνητῆς νοημοσύνης», καὶ εἰς τὸ φοβερῶτερον κεφάλαιον τοῦ Βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως ὅπου «...ἐδόθη αὐτῷ (εἰς τὸ θηρίον) πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς...»! (Αποκάλ. ιγ', 7)

Π.Κ.

ΤΕΛΕΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ: ΕΝ ΣΚΟΤΕΙΝΟΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ἐὰν πιστεύωμεν τὰ ὅσα δημοσιεύονται εἰς διάφορα ἀποκρυφιστικὰ καὶ «συνωμοσιολογικά» ἔντυπα, τότε οὔτε ὀλίγον οὔτε πολὺ τὸν Αὐγούστον τοῦ 2004, εἰς τὴν τελετὴν ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, σύμπασα ἡ οἰκουμένη συμμετεῖχεν -ἀπὸ τηλεοράσεως- εἰς μίαν συμβολικὴν τελετὴν μνήσεως εἰς τὸ «μυστήριον τῆς Ἀνομίας» τοῦ ἐπερχομένου ψευδομεσίου τῶν Μασόνων, τῶν Οἰκουμενιστῶν καὶ τῶν πάσης φύσεως Σατανιστῶν, δηλαδὴ τοῦ Ἀντιχρίστου! Πακτωλοὶ χρυσοῦ ἐξηνεμίσθησαν ἐν μιᾷ νυκτί ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀνευθύνων καὶ ἀμφιβούλων πολιτικῶν ἀρχόντων, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθεῖ ὁ διαφο-

ρούμενος και ὑποπτος στόχος μιᾶς νεοπαγανιστικῆς-πανθειστικῆς τελετουργίας! Ὑποτίθεται λοιπόν, ὅτι αὐτὴ ἡ ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῶν ἀγῶνων (ἡ 13ῃ Αὐγούστου) τυγχάνει «ιερά» διὰ τὴν καταχθόνιον καὶ μυστικὴν ὀργάνωσιν τῶν «Πεφωτισμένων» (Illuminati), ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ παγκοσμίου Παγανιστικοῦ κινήματος, ὡς ἀφιερωμένης εἰς τὴν ψευδῶνυμον θεᾶν Ἐκάτην, προστάτιδα τῆς μαγείας καὶ τῶν ἀποκρυφιστῶν! Εἰς κάποιαν μάλιστα καιρίαν φάσιν τῆς «τελετῆς» ἐνεφανίσθη καὶ νεαρὰ γυνὴ ἔγκυος, φέρουσα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς φωτεινὸν τέκνον, προφανῶς τὸν δυσῶνυμον Ἀντίχριστον! Ἐνῶ ἐπίσης λέγεται, ὅτι εἰς τὸ ἐπίσημον ἔμβλημα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων μὲ τὸ στέμμα ἐκ κλάδων ἐλαίας, ὑπενοεῖτο συμβολικῶς ἡ μυστικὴ στέφισ τοῦ «Μεσσίου» τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ Παγκοσμιοποιήσεως!

Ὅλα αὐτά, διὰ κάθε ἐχέφρονα ἄνθρωπον, ὁμοιάζουν μὲ παραλήρημα φαντασιοπλήκτων ἀνθρώπων· ἐὰν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν μυστικοπαθῆ πολύμορφον τακτικὴν τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων καὶ τὰ ὅσα ὑπό... τεκτόνων τεκταίνονται ἐδῶ καὶ αἰῶνας εἰς τὰς ἀνηλίους στοᾶς των, τότε ἄς ἀναλογισθῆ πᾶς τις, ποῖαι καὶ πόσαι δυσάρεστοι ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάσσονται καὶ πόσον ζοφερὸν μέλλον ἀναμένει τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα. **Π.Κ.**

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΙΣΑΛΛΟΔΟΞΙΑΣ»

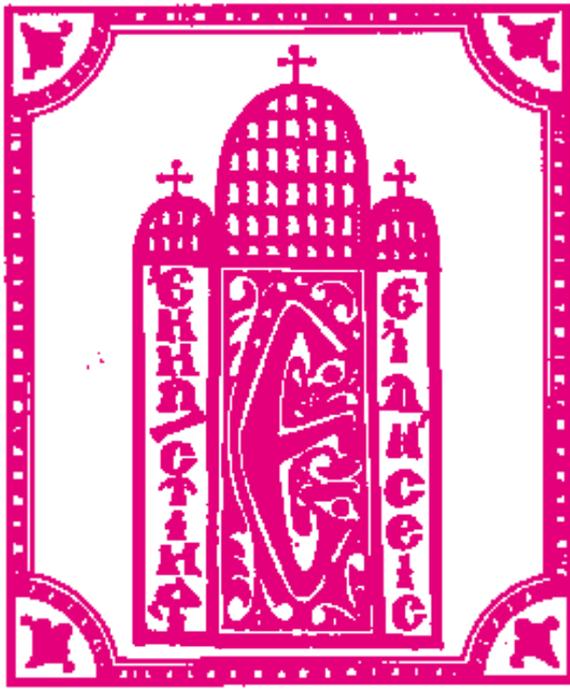
«... Ἐγγὺς πού ἐστὶν ἡ ἀποστασία, καὶ τὰ νῦν γινόμενα προοίμιά ἐστι τῆς εἰσόδου τοῦ ἀντιχρίστου». Μὲ τὰ φοβερὰ αὐτὰ λόγια, ὁ οὐρανοφάντορ πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Βασίλειος ὁ Μέγας (Βάρση ἐπισκόπῳ Ἐδέσσης ἐν ἔξορίᾳ ὄντι), προειδοποιεῖ μὲ ἔμμεσον τρόπον διὰ τὴν μόνιμον ἐκκλησιαστικὴν «ἐντροπία», ἧτοι τὰς ταραχῶδεις ἐνδοεκκλησιαστικὰς καταστάσεις πού βιώνομεν σήμερον, καὶ τὸ μέτρον πού δύναται καὶ αὕτη συνεχιζομένη καὶ ἐπιτεινομένη νὰ «διαμορφώσῃ» τὰς ἰδανικὰς συνθήκας διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐσχάτου καὶ μεγίστου πειρασμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Αὐτὰς λοιπόν τὰς συνθήκας φαίνεται τελικῶς νὰ διαμορφώνουν ὠρισμένοι κατ' ἐπίφασιν «γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί», ἐκ τῶν ὁποίων οὐκ ὀλίγοι, ἴσως δὲν δικαιοῦνται οὔτε καὶ Χριστιανοὶ νὰ ὀνομάζωνται, ἀφοῦ ἐπιδεικνύουν τοσοῦτον ἀδελφοκτόνον μῖσος, **πρωτόγνωρον** καὶ διὰ τὰ συμβατικῶς καλούμενα «χριστιανικὰ ἦθη»! Χαρακτηριστικὸν παρά-

δειγμα τυγχάνει ἡ περίφημος «Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας», πού μᾶλλον «Φωνὴ τῆς Μισαλλοδοξίας» ἀρμόζει πλέον νὰ ὀνομάζεται. Τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ ἔντυπον πού ἐγαλούχησεν γενεὰς γνησίων Ὀρθοδόξων, τὸ ὁμολογιακὸν ἐκείνον ἀκροθίνιον εἰς τὸν χῶρον τοῦ τύπου πού ἐφώτιζεν, ἐνεψύχωνεν καὶ καθοδηγοῦσεν εἰς καιροὺς δυσκόλους ἀλλὰ ἡρωϊκοὺς, κατήντησεν μία πολύχρωμος ἀκριτόμυθος ἐπιφυλλίς, γέμουσα ψεύδη καὶ συκοφαντίας, ὄζουσα δὲ ἐμπάθειαν καὶ μισαδελφίαν. Παρουσιάζει δὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον διὰ κάθε καλοπροαίρετον, φιλομαθῆ καὶ εὐσεβῆ ἀναγνώστην ἢ σύγκρισις μεταξὺ τῶν δύο ἐντύπων, δηλαδὴ τῆς «Φωνῆς» πρὸ τοῦ 1996 καὶ τῆς συγχρόνου, διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὸ **μέγα χάσμα** πού χωρίζει τὰ ἔντυπα αὐτά, καὶ ἐὰν τὰ πρόσωπα πού ἐκδίδουν τὴν σύγχρονον «Φωνήν» ἔχουν εἰλικρινῆ σχέσιν μὲ ὀρθόδοξον ὁμολογίαν καὶ εὐσεβῆς ἦθος, πέρα ἀπὸ τὴν χυδαίότητα τοῦ ὕφους, τὸ μιξοβάρβαρον, εἰρωνικὸν καὶ τετυφωμένον τῆς γλώσσης καὶ τῆς μορφῆς. Θὰ διαπιστώσῃ ἐπίσης τὴν σφοδρότητα τοῦ μίσους μὲ τὸ ὁποῖον ἐπιτίθεται τὸ ἔντυπον τοῦτο κατὰ ἀδελφῶν ὀρθοδόξων -τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὅπου οὐδὲν γράφει ἐναντίον Μασσόνων, Ἰεχωβάδων, Σαηεντολόγων καὶ λοιπῶν ἀντιχριστῶν πού κατακλύζουν τὴν κοινωνίαν σήμερον! -λοιδορῶντας καὶ σαρκάζοντας πρόσωπα καὶ θεσμούς, ἰσοπεδώνοντας κάθε ἔχνος νηφαλιότητος καὶ εὐπρεπείας διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖται ὁ γνήσιος Ἐκκλησιαστικὸς καὶ Πατερικὸς λόγος, συντελώντας δὲ τοιουτοτρόπως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀνιάτου παρακμιακῆς καταστάσεως διὰ τὴν ὁποῖαν κάμει λόγον ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τὴν ὡς ἄνω πρὸς Βάρσην ἐπιστολήν του, ὡς ἀποτελούσης προοίμιον (ἔν, μεταξὺ καὶ ἄλλων γνωστῶν σήμερον) τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀντιχρίστου. **Π.Κ.**

Διὰ συνεισφορὰν εἰς τὰς οικονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, ὀλοθύμως ἀνταπεκρίθησαν οἱ κάτωθι:

Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Νήφων	200€
Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ κ. Βησσαρίων	625€
Ἱ. Μονὴ Ἁγ. Νικολάου Σερρών	250€
Ἱ. Μονὴ Ἁγ. Συμεὼν τοῦ Στυλῆτου Θηβῶν	200€
Ἱ. Ναὸς Ἁγ. Τριῶν Παρθένων Βοτανικοῦ-Ἀθῆναι	60€
κ. Παναγιώτου Ἄννα -Εὐοσμος Θεσ/νίκης	50€

1η Σεπτεμβρίου - Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλῆτου, Μαυρομάτι Θηβῶν.

8η Σεπτεμβρίου - Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Κανάλας Ἄνω Λιοσίων.

15η Ὀκτωβρίου - Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Σκέπης Ἁγίου Στεφάνου Ἀττικῆς

10η Σεπτεμβρίου - Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Τριῶν Παρθένων Βοτανικοῦ Ἀθηνῶν.

1η Ὀκτωβρίου - Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Γοργυπηχόου Εὐόσμου Θεσσαλονίκης.

23η Ὀκτωβρίου - Πανήγυρις Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου Περιστερᾶς Θεσ/νίκης.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ κ. Βησσαρίων (Αὐστραλία) ἐπεσκέφθη προσφάτως τὴν χῶραν μας, καὶ συμμετείχεν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΣ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ 2006

Ἐκυκλοφόρησεν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ὁ νέος μικροῦ σχήματος ἡμεροδείκτης τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους 2006. Ὁ Πιστὸς θὰ εὔρη εἰς τὸν ἡμεροδείκτην πλήρη ὁδηγὸν τῶν νηστειῶν καὶ τῶν Κυριακοδρομιῶν, ὡς καὶ πλήρη κατάλογον ὄλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν Ἐπισκόπων καὶ τοῦ Ἱερατείου τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τόσον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἔξωτερικόν. Ὁ νέος ἡμεροδείκτης διατίθεται ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ὅλης τῆς χώρας ἔναντι συμβολικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῆ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας ταμεῖον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ἀπαφάσισεν ὅπως ἀναβάλλη διὰ τὴν Κυριακὴν 28 Νοεμβρίου / 11 Δεκεμβρίου τὴν ἀρχικῶς προγραμματισθεῖσαν διὰ τὴν Κυριακὴν 14/27 Νοεμβρίου ἐκδηλῶσιν - Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον διὰ τὸν μακαριστὸν Πρωθιεράρχην ἡμῶν πρ. Φλωρίνην Κυρὸν Χρυσόστομον (εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης τὴν 5ην μ.μ.), προκειμένου νὰ στηριχθῆ καὶ προβληθῆ ἢ διὰ τὸ ἑσπέρας τῆς 14ης/27ης Νοεμβρίου ἐτοιμαζομένη ἐκδηλῶσις τῆς χειμαζομένης Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὁρους (6.00 μ.μ. εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Intercontinental») ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμμετάσχουν προσκαλεσθέντες καὶ ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς. Καλοῦνται ὅλοι οἱ πιστοὶ ὅπως ὀλοθύμως παραστοῦν καὶ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των καὶ τὰς δύο ὡς ἄνω εὐσεβεῖς καὶ θεαρέστους ἐκδηλώσεις, ἰδιαίτερος δὲ ὅπως ἐκφράσουν -καθὼς ἕκαστος δύναται- τὴν συμπάρασιν των πρὸς τοὺς Ἐσφιγμένους Πατέρας καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι -ὡς γνωστόν- διέρχονται τὴν δυσκολωτέραν περίοδον τῶν τελευταίων ἐτῶν, διωκόμενοι καὶ συκοφαντούμενοι ἀσπλάγχχνως ἐκ τῶν ἐκπεσότων φιλοοικουμενιστῶν («μνημονευτῶν») Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Μακάριος, κηρύσσει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὡς ἀκολούθως:

Καθ' ἐκάστην Τετάρτην καὶ ὥραν 5ην μ.μ. εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης Ἀθηνῶν (Ἀρτέμωνος 131, τηλ. 210 9711074, 9706809) μὲ θέμα: Ἑρμηνευτικὰ Πατερικὰ σχόλια εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου.

Καθ' ἐκάστην δὲ Κυριακὴν καὶ ὥραν 6ην μ.μ. εἰς τὸ πνευματικὸν κέντρον «Παναγία Ψυχώτεραι» (Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ 17, Πλατεία Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, Ἁγία Βαρβάρα, τηλ. 210 5610710) μὲ θέμα: Ἑρμηνεία εἰς τὰ Ἀποστολικά Ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν. (Λεωφορεῖο 839, Ἀφετηρία Ζήνωνος, Στάσις Τέρμα).

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁμιλιῶν, ὁ Μακαριώτατος ἐπί ἡμίωρον θὰ δέχεται ἐρωτήσεις ἐκ μέρους τῶν πιστῶν, καὶ θὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀπορίας των.

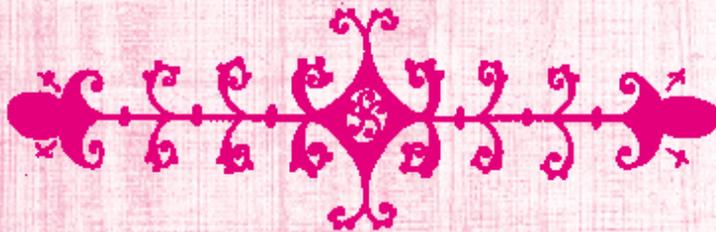

Εὖρο μάρτυς Χριστῶς,
πρὸς ἡμᾶς, ὃ δαυμένως
συμπάσης ἐπισηφείως,
καὶ ῥῖσαι κακὰ κωμικός
τυφάνικα ἀπενδῖς ἢ
δαυὴ μακίᾳ τῆς ἀίφειας
ὑφ' ἧς ὡς ἀγκυλωτοὶ καὶ
τυμνοὶ δικόματα, τότεν

ἐκ τότεν συνεχῶς διδμεῖοντες καὶ πρῶν:
μενοὶ ἐν σταγείοις καὶ ὄρεσιν. Οὐκ ἔστιν ἔν
πᾶναιθμῶ, καὶ δὲ ἡμῶν ἀνεσιν· πᾶντον
τῶν ζῶων καὶ σέσων τῶν κατ' ἡμῶν ἀδανά:
κίτην, Θεὸν ἐκτεύων τὸν παρῆχοντα τῆ
κόσμῳ τὸ μετὰ ἔχου.

*Γράφειν προέβουον τῶν ὀντων τῆς ἐφῆς τῆ ἐπῆς
Ματθαίου ἁμῶν. Χαίρει ἀνεπῆσον*

«Ὁρθόδοξον Πατερικὸν Σάλπισμα»

Κάνιγγος 32, Τ.Θ. 8122, 100 10 Ἀθήναι

ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1068/96 Κ.Δ.Α. • FERMG - SOUS PERMIS No 1068/96 Κ.Δ.Α.

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2468